

Īsziņas

Rugājiētis rokas nenolaiž

Lietuvā noslēdzies Latvijas Rallija čempionāta 6.posms – "OKartes Autosporta Akadēmija" (OKAA) izcīnīja kārtējo uzvaru komandu ieskaitē. Pēc veiksmīgi aizvadītas pirmās rallija dienas, otro sacīkšu dienu pārliecinoši iesāka jaunākais OKAA pilots Kristaps Feldmanis no Rugājiem, kurš jau ar piekto rallija ātrumposmu izvirzījās R2 klases līderpozīcijā. Diemžēl sacīkstes lielāko pārsteigumu Kristapam sarūpēt tā arī neizdevās, jo septītajā ātrumposmā viņa Ford Fiesta R2 piemeklēja ātrumkārbas defekts un ekipāža bija spiesta izstāties. Tiesa, jauniētis nešaubās, ka "Kurzemes" rallijā, kas notiks 30. un 31. augustā Liepājas apkārtnē, viņš vēl parādīs, uz ko spējīgs.

Dosies uz Ikšķili

17.augustā plkst.13.00 Ikšķiles estrādē notiks 15. Latvijas politiski represēto salidojums, kurā aicināti piedalīties politiski represētie, kā arī viņu tuvinieki un citi interesenti. Latvijas politiski represēto apvienības Balvu nodaļas vadītāja Nora Pastare informē, ka autobuss no Rugājiem aties plkst. 8.00, bet no Balviem – plkst. 9.00 (tikšanās pie strūklakas). Sīkāka informācija pa tālruniem: 26102326 (N.Pastare) un 26172766 (M.Stradiņa).

Piešķir nākamās trīsdesmit litrus

Lauku atbalsta dienests (LAD) lauksaimniecības produkcijas ražotājiem ir piešķīris nākamo dīzeļdegvielas, kam piemēro akcīzes nodokļa atbrīvojumu, apjomu – 30 litrus par vienu atbilstošās platības hektāru. Līdz ar to patlaban kopā ir piešķirti 80 litri dīzeļdegvielas par vienu atbilstošās platības hektāru. Par atlikušā dīzeļdegvielas daudzuma piešķiršanu LAD lēmumu pieņems līdz 30.oktobrim. Lauksaimniekus par to informēs.

Stāstis par konferenci

No 19. līdz 24.augustam Latvijas Radio 1 plaši atspoguļos Sibīrijā notiekošo starptautisko latgaliēšu konferenci. Par tur pieredzēto dažādos raidījumos stāstīs LR1 žurnāliste Anda Buševica.

Elpu aizraujoši lēcieni. Skatītāju vētrainus aplausus izpelnījās sportisti, kuri startēja gan 60, gan 80, gan 100 centimetru augstās šķēršļu pārvarēšanas sacensībās.

Tilža atkal pārsteidz

Brīvdienās Tilžā jau piekto gadu pēc kārtas notika Latvijas Jātnieku federācijas kausa izcīņas sacensības pajūgu braukšanā. Sacensības atklāja zemnieku saimniecības "Vāliņi" īpašnieks Edvīns Žogota, kurš šķēršļu pārvarēšanas sacensību uzvarētājiem sarūpēja arī naudas balvas.

Jautāts, vai arī pats būtu gatavs zirga mugurā pārvarēt kaut vai 60 centimetrus augstus šķēršļus, E.Žogota atjokojās, ka pavizināties varētu. "Bet, lai startētu sacensībās, treniņi bija jāuzsāk pirms daudziem gadiem," viņš paskaidroja. Zemnieku saimniecībā "Vāliņi" ir divi konkūra zirgi, tāpēc, kā nešaubās saimniecības vadītājs, ir tikai loģiski, ka sadarbībā ar Andreju un Larisu Klitončikiem viņš šodien ir šeit. "Sadarbojoties ar Larisu, nonācām pie secinājuma, ka skatītājiem šķēršļu pārvarēšanas sacensības iet pie sirds. Kā redzat, interesentu netrūkst," priecājās E.Žogota. Z.s. "Vāliņi" šķēršļu pārvarēšanā pārstāvēja krišjāniete Sandra Ūzula un rēzekniete Agita Vilkošte. Abas viņas startēja ar zirgu Korifejs. S.Ūzula pastāstīja, ka zirgam ir tikai 4 gadi, un tas nozīmē, ka viņš ir tikai savas sportiskās karjeras pirmsākumos. "Pieredzējušam zirgam ir 14-15 gadi," zināja teikt jātniece. Jāpiebilst, ka pati Sandra piedalīties sacensībās atsāka tikai pērn pēc 25 gadu pārtraukuma. Taujāta, kā ir atgriezies sportā, viņa

atzina, ka viegli nav: "Tomēr, pagriežot zirgu uz šķērslī, bailes pazūd. Jāteic godīgi, esmu ļoti satraukusies, tāpat kā Korifejs. Zirgam arī jūtams lampu drudzis." Lūgta paskaidrot, ko nozīmē lampu drudzis zirgam, S.Ūzula atklāja, ka zirgs kļūst lēnīgs un slikti klausu komandas. Otrā mūsu komandas jātniece Agita Vilkošte pirms sacensībām atklāja, ka noskaņojums ir ļoti interesants: "Leksim metiņu, un ceru, viss būs labi. Ar zirgiem esmu kopš bērnības, jo mamma Ināra Vilkošte ir trenere." Vissarežģītāk, Agitasprāt, ir pārvarēt uztraukumu, kas jātniekiem nereti esot lielāks kā zirgiem.

Līdzīgās domās bija sacensību organizators Andrejs Klitončiks, kurš klātesošajiem atraktīvi stāstīja par maratona pajūgu braukšanas sarežģītības knifiem: "Tie ir dažādi šķēršļi, turklāt būtiska ir arī secība, kā tos izbraukt. Tomēr zirgs ir zirgs, un jebkurš no viņiem ir vairāk vai mazāk apmācāms." No visām disciplinām un sacensību veidiem A.Klitončikam visvairāk patik pajūgu braukšana. "Tā ir manējā, tā man patīk!" viņš uzsvēra.

Pajūgu braukšanā bija 14 starti, tostarp trasē devās rugājiētes Ieva Koškina ar palidzi Barbaru Circeni. Jāpiebilst, ka igaunis Urmas Sakss startēja ar rugājiēti Ivetai Puriņai piederošo zirgu, kas paredzēts pārdošanai.

Turpinājums 5.lpp.

Nākamajā
Adugunī

- **Apkure Balvos kļūs dārgāka**
Plāno paaugstināt tarifu
- **Teicamnieks, bet ne paipusītis**
Par novadnieku Māri Anču

Riko Piemiņas
turnīru
volejbolā.

11.lpp.

Kubulus
svin
svētkus.

4.lpp.

Vārds žurnālistam

Ceļojot pa Latviju, Limbažu pusē nejausi gadījās redzēt kādu skatu, kas neiziet no prāta. Pirms manis kafējnīcā stāvēja gadus divpadsmit, četrpadsmit gadus veci pusaudži. Visticamāk, brālis un māsa. Par to, ka viņi tikko šeit iegriezušies no melleņu lasīšanas, liecināja melnie roku pirksti, rūpīgi un lēni skaitot naudiņu pie kases. Pārdevēja laikam abus pazina, jo ieteica vienā reizē tik daudz nepirkt - neapēdīšot visu pasūtīto. Bet pie naudiņas tikušie bērni nerimās, pasūtīja zupas, karbonādes, saldo, bulciņas... Lēni malcoju kafiju un domāju, ka daudziem vasarā ogu lasīšana un nodošana ir būtisks peļņas avots. Arī pati savulaik atvaļinājumā devos septembrī un to pavadīju Lubāna purvos, lasot dzērvenes un rudenī vedot tās uz Rīgas tirgiem. Neatceros lietas, ko iegādājos, bet atceros sajūtas - man ir nauda! Vecāki man neatstāja mantu, tik sniedza mīlestību un dzīves gudrību, bet naudu lika pelnīt pašai. Arī tagad man patīk iegriezties mežā pēc kāda melleņu vai brūkleņu litra, kāda sēņu groziņa. Priecājos, ka mežs dod iespēju cilvēkiem nopelnīt, jo ne visiem ir darbs. Kāds mazs puika savai mammai, kura lasa ogas nodošanai, tā arī teica, ka izaudzis strādāšot mežā, kur aug nauda...

Kad mana kafijas tasīte bija tukša, pavēros uz mazajiem ogotājiem pie blakus galdiņa. Viņu daudzie šķīvji bija tukši un mutēs pazuda arī nopirktās bulciņas. "Rīt nāksim vēl, ja vien būs ogas..." viņi atvadoties teica pārdevējai. Atlikušo ceļa posmu līdz mājām domāju, kā dzīvo šie bērni, kas ir viņu vecāki, un vai viņiem būs ko ēst, kad mežā beigsies ogas...

Zinaida Logina

Nometne

Nedēļa bez rūpēm un raizēm

Smaidīgas un pozitīvu emociju pārpilnas jūlija beigās no "3x3" nometnes Alsungā atgriezušās rugājiertes – Sanita Brezinska ar meitām Diānu un Elizabeti. Viņas vienbalsīgi atzīst, ka nometne sniegusi jaunus iespaidus, iemaņas un jaunas iepazīšanās. Tā ļāvusi smelties dzīves gudrības, uzdrošināties darīt ko jaunu, nezināmu un atklāt sevi un savos tuvniekos aplēptus talantus.

No 21. līdz 28. jūlijam Alsungā kļuva par visu latviskā galvaspilsētu, jo te notika pasaules latviešu ģimeņu 3x3 saiets. Sākot no seniem arodiem, līdz pat senām dzīves gudrībām un mūsdienīgām nodarbēm - to visu nedēļas laikā piedāvāja nometnes dalībniekiem. Nosaukums 3x3 liecina, ka te kopā sabrauc gan dažādas paaudzes, gan latvieši no trim pasaules pusēm - Rietumiem, Austrumiem un, protams, pašas Latvijas.

Rugājierte Sanita Brezinska ar jaunāko meitu Elizabeti Alsungā piedalījās pirmo reizi, taču ģimenes vecākajai atvasei Diānai šī bija jau trešā 3x3 nometne. "Esmu ļoti gandarīta, ka jānos meitas Diānas ierosinājumam un piekritu doties uz Alsungu. Šī bija viena no piepildītākajām, aizkustinošākajām un interesantākajām nedēļām manā dzīvē," ar sajūsmu teic S. Brezinska. Viņa stāsta, ka nometnē katra diena saplānota no agra rīta līdz pat nākamā rīta ausmiņai, turklāt visas dienas citādākas. Ievirzes bija gan praktiskas, gan radošas. Kamēr bērni meistardarbnīcās izgatavoja dažādas lietas, pieaugušie varēja iesaistīties dažādās diskusijās gan par latvietību, gan politisko situāciju un, protams, apgūt dažādas tautas gudrības.

Sanita uzskata, ka viena no 3x3 lielākajām vērtībām ir tā, ka šajā nometnē var piedalīties visa ģimene, un katram no ģimenes atradīsies kāds interešu pulciņš, kurā viņš varēs kaut ko apgūt un iemācīties. Viena no iecienītākām ievirzēm, kā parasti, izrādījās latviešu virtuve, uz kuru, būdama laba saimniece, pieteicās arī Sanita. "Protams, Alsungā, tāpat kā mums, Latgalei, ir ne mazums, ar ko dižoties. Piemēram, ar saviem īpašajiem ēdieniem. Kopā mācījāmies vārt melleņu klim-

Diāna ar suitu sievām. Tautas tēpu Alsungā ciena ne tikai brašās dziedātājas un garā 'eeeeeee' vilcējas suitu sievas, bet arī novada domes laudis svētkos dižojas novadam raksturīgajos tēpos.

Foto - no personīgā arhīva

Foto - no personīgā arhīva

Kopā arī uz skatuves. Rugājierte Sanita Brezinska (no labās) ar meitām Elizabeti un Diānu nebaidījās no teju 400 dalībnieku lielā klausītāju pulka, droši kāpa uz skatuves un nodziedāja vienu no Elizabetes mīļākajām dziesmām.

pas, cepām kurzemnieku iecienītāko ēdienu – sklandraušus, un skābmaizi. No nometnes mājās pārvedu pat jaunvārdu 'krimboliņi', kas nozīmē mazus, smalkus cepumiņus," ar gūtajiem iespaidiem dalās Sanita. Ar interesi viņa pirmo reizi mūžā apmeklēja arī īpašās rīta rosmes, kurās iemācījās meditēt, klausījās uzņēmuma "Pūres dārzi" vadītāja interesantajā stāstījumā biznesa ievirzē un kopā ar meitām kāpa uz skatuves, lai Brīvajā mikrofonā nometnes dalībniekus iepriecinātu ar jaunākās meitas Elizabetes vienu no mīļākajām dziesmām "Kur, pelite, tu tecēji."

"Neatceros nevienu dienu, kurā man vai meitām bija laiks garlaikoties. Gājām no vienas ievirzes uz otru, mācījāmies, iepazīnāmies, ieguvām jaunus draugus un vērtīgas atziņas. Šī bija nedēļa, kurā ne mirkli neaizdomājos ne par problēmām, ne ikdienas rutīnu. Gluži otrādi – Alsungā sajutos kā īstena latvieti, kura var būt lepna par mūsu tautas stiprajām tradīcijām.

Turklāt mani labā nozīmē pārsteidza cilvēki, kuri bija apkārt. Visi smaidīgi, draudzīgi, pieklājīgi, viens otru bez kautrēšanās uzrunā uz "tu", stāsta S. Brezinska.

Ar tikpat lielu sajūsmu par Alsungā pavadīto laiku stāsta arī Sanitas meita Diāna, kurai šis saiets bija īpašs par citiem, jo šogad tajā pirmo reizi piedalījās arī mamma un mazā māsa. "3x3 saietā piedalos jau trešo reizi. Šis saiets atšķiras ar to, ka tajā visas nedēļas laikā ģimene var pabūt kopā, satuvināties un arī atpūsties, jo ikdienas rutīnas iespējams nav iespējams. Alsungā pavadītā nedēļa bija viens vērtīgs, spilgts notikums, jo viss, kas notiek 3x3 nometnē, ir paliekošs. Iegūtās atziņas, draugi, kopā dziedātās dziesmas, danči līdz rīta gaismai... Novēlu visiem kaut reizi dzīvē aizbraukt uz šādu nometni. Ticiet man, tas ir tā vērts!" ar pārliecību teic jaunā rugājierte.

S. Karavoičika

Latvijā

Cilvēki dodas uz Aglonu. Ar slimniekiem veltītu dienu svētdien sākās Visssvētās Jaunavas Marijas Debesīs uzņemšanas svētki Aglonā. Pēc slimniekiem veltītās dienas sekoja ģimenēm veltītā diena un Svētā Meinarda lielie svētki. Svētku kulminācija notiks trešdien un ceturtdien. 14. augustā notiks Tautas Krustaceļš, bet 15. augustā svētku galvenais dievkalpojums.

Veikta unikāla operācija. Paula Stradiņa Klīniskās universitātes slimnīcas Latvijas Kardioloģijas centrā veikta viena no sarežģītākajām operācijām pasaulē - endarterektomija no plaušu artērijās, kas prasa pilnīgu pacienta asinsrites apturēšanu uz 20 līdz 40 minūtēm. Stradiņa slimnīcas mediķi dāvājuši otru iespēju kādam jaunam vīrietim ar diagnozi - plaušu hipertenzija. Pasaulē līdz šim veikta tikai aptuveni 5000 šādas operācijas. Kardiologs Andris Skride norāda - tas bija liels izaicinājums un risks.

Izjūt speciālistu trūkumu. Slimnīcas ārpus Rīgas paralēli līdzekļu nepietiekamībai aizvien skaudrāk sāk izjust arī speciālistu trūkumu - Daugavpils reģionālajā slimnīcā vien reģistrētas 25 vakantas ārstu likmes. Lai nodrošinātu pacientiem neatliekamo medicīnisko palīdzību un kompensētu speciālistu trūkumu, daudziem ārstiem nākas strādāt uz izdegšanas robežas. Situāciju vēl vairāk sarežģī tas, ka aptuveni 70% ārstu ir pirmspensijas vecumā, bet jaunie speciālisti pēc izglītības iegūšanas lielākoties vai nu dodas darbā uz ārzemēm, vai paliek Rīgā.

Slēdz vienu izglītības iestādi. Šogad slēgta viena, bet apvienotas vairākas izglītības iestādes, - liecina Izglītības un zinātnes ministrijas dati par 2013. gadā reorganizētajām, slēgtajām un dibinātajām izglītības iestādēm. Šogad slēgta tikai viena skola - Cirmas pamatskola Ciblas novadā. Savukārt pērn tika slēgtas astoņas izglītības iestādes.

Siguldā novērota krusa. Stiprs lietus sestdienas vakarā skāra lielāko daļu Zemgales, Vidzemes un Latgales. Jēkabpils pusē lietus un pērkona negaiss intensitāte bijusi vislielākā, un sestdienas vakarā Jēkabpili, Krustpils salīnā, otrā cēliena sākumā tika pārtraukts Latvijas Nacionālā baleta iestudējums "Žizele". Negaiss postījumus nodarījis arī Daugavpilij. Kamēr Lietuvu un Latgales dienvidus skāra negaiss, kas lauza kokus un elektrības stabus, Siguldā ir novērota krusa krietnu zirņu lielumā.

(No portāliem www.delfi.lv, www.tvnet.lv, www.apollo.lv)

Svētki

Domā par sapņiem un nākotni

10. augustā, vasaras pilnbrieda laikā, Viksnas pagasta tautas namā notika pilngadības svētki.

18 gadu sliekšni šogad sasniedza 1995. gadā dzimušie 9 jaunieši: Diāna Apine, Raivis Barbaniška, Ligita Irbe, Romāns Kovaļovs, Marina Orlova, Sanda Raibekaze, Kristaps Rižis, Marijans Tihis un Sintija Zimele.

Zaiga Lāpāne un Ingars Pētersons no biedrības "Balvu Teātris" jauniešiem bija sagatavojuši sirsniņu pasākumu, bet Māris Lāpāns un Darja Ivanova parūpējās par muzikālo priekšnesumu, veltot dalībniekiem dziesmas. Pagasta pārvaldes vadītāja Gunta Raibekaze teica skaistus novēlējumus visiem gaviļniekiem, uzsākot jaunu dzīves posmu. Pēc svinīgā pasākuma pilngadnieki kopā ar vecākiem laida gaisā krāsainas laternas.

Foto - no personīgā arhīva

Pēc svinīgā pasākuma. Ar bērziem un baloniem izpušķotā mašīnā svētku gaviļniekus aizvīzināja uz peldvietu, kur tos gaidīja ūdens bumbas, šķēršļu tīkls un izbrauciens ar smailītēm. Visus klātesošos cienāja ar gardu klinģeri skaitļa astoņpadsmit formā.

A. Socka

Kas vainojams, ka nepieskatīti suņi šogad sakoduši jau četrus pastniekus?

Viedokļi

Bezatlīdzīgu saimnieku dēļ pastniekiem nav jāriskē

ZANE PLONE, VAS "Latvijas Pasts" sabiedrisko attiecību speciāliste

"Latvijas Pasts" pastnieki, ikdienā piegādājot iedzīvotājiem sūtījumus un preses izdevumus, sastopas ar dažādiem iemesliem, kas kavē korespondences un preses piegādi. Izplatītākie no tiem ir klaiņojoši vai nepieskatīti suņi, neatbilstošs pastkastīšu tehniskais stāvoklis un nesakārtota adrešu numerācija.

"Latvijas Pasts" regulāri aicina iedzi-

votājus, kā arī vēršas pie klientiem individuāli ar lūgumu risināt nepieskatīto suņu problēmu, tomēr pastnieku darbu joprojām apgrūrina neapzinīgi suņu saimnieki. Jūlijā pastnieki informēja par 166 adresēm, kurās grūti piegādāt sūtījumus, jo suņi nav piesieti, var pārlēkt pāri sētai vai tikt cauri spraugām sētas apakšā, tādējādi pastāv risks, ka pastnieks varētu tikt traumēts. Pastniekam nav jāriskē ar savu veselību vai dzīvību darba pienākumu pildīšanas laikā suņu saimnieku vieglprātīgās attieksmes dēļ.

Klienti nereti uzskata, ka viņa suņi ir draudzīgi, un darbinieku aicinājumam piesiet mājas sargu atbild, ka četrkājainais draugs līdz šim nevienu nav sakodis, tādēļ nav pamata domāt, ka tas ir agresīvs. Tomēr šāds uzskats, kā liecina "Latvijas Pasts" pieredze, var būt maldīgs un ar smagām sekām – piemēram, jūlijā četrus gadījumos pastniekiem pēc suņu uzbrukuma bija nepieciešama ilgstoša ārstēšanās.

Saskaņā ar Pasts likumu, pastnieka pienākums ir nogādāt sūtījumu līdz pastkastītei, bet ierakstītus sūtījumus – saņēmējam tieši rokās. Šī iemesla dēļ pastnie-

kam jānodrošina īpašuma teritorijā, iepriekš novērtējot, vai viņš netiek apdraudēts. Bijuši gadījumi, kad pastnieks, redzēdams, ka suņi ir pieķēdēti, devies līdz adresāta durvīm, tomēr suņi, pamānīdams pastnieku, ticis pāri barjerām un uzbrucis. Tāpat bijuši gadījumi, ka suņi izskrien no mājas brīdī, kad saimnieks ver vaļā durvis.

Neapzinīgos suņu saimniekus mēs aicinām savus mājdzīvniekus pieskatīt rūpīgāk, jo suņa uzbrukums ne tikai apdraud pastnieka veselību, dzīvību un kavē korespondences piegādi, bet saimnieks var tikt arī sodīts. Par uzbrukumiem informējam pašvaldības policiju un Pārtilikas un veterināro dienestu, kuru darbinieki sastāda administratīvo protokolu un piemēro sodu. Dzīvnieku turēšanas noteikumu pārkāpumu gadījumā fiziskai personai draud sods no 5 līdz 250 latiem, savukārt juridiskai – no 10 līdz 5000 latiem.

Fakti

● Jūlijā pastnieki informēja par 166 adresēm, kurās grūti piegādāt sūtījumus suņu dēļ.

● Četros no šiem gadījumiem pastniekiem pēc suņu uzbrukuma bija nepieciešama ilgstoša ārstēšanās.

piesiet un ļautu piemērot sodu par to, ka suņi cilvēkam nodarījis kādu kaitējumu. Ir mājas, kurās tā sauktajās pasta dienās savus četrkājainos mīluļus un īpašuma sargus piesien, lai pastnieks var piebraukt bez problēmām. Taču reizēm mēdz gadīties, ka adresātam steidzami jānogādā, piemēram, ierakstīta vēstule. Ja tas iekrīt nevis pasta, bet citā dienā, satikšanās ar nepiesietiem suņiem garantēta.

Sākot strādāt par pastnieci, uzņēmums man izsniedza speciālu ierīci, kuru ieslēdzot, suņi izdzird nepatīkami spalgas un griezīgas skaņas, kas viņiem liek bēgt. Kādu laiku tā man bija neatņemams palīgs ikdienas darba gaitās, jo mājas, kurās piegādāju pastu, bija svešas, un suņi arī. Tagad gan situācija mainījies – ar četrkājainajiem mājas sargiem esmu sadraudzējies un jūtos droša. Manuprāt, daudz vairāk no suņiem nākas ciest pastniekiem, kuri strādā pilsētā. Pie mums, laukos, ir mierīgāk, tāpēc vēlreiz teikšu, ka man ir palaimējies suņu nagos nenonākt.

Viedokļus uzklusija S.Karavoičika

Laukos strādāt mierīgāk

JANA TRUMBAHA, pastniece

Uzņēmumā "Latvijas Pasts" strādāju jau trīs ar pusi gadus, un jāsaka paldies Dievam, ka līdz šim man laimējies - neesmu kritusi suņu nežēlastībā. Atzišos, ka sākumā, kad tikko sāku vest pastu maršrutā Viksna – Viksnas pagasts – Kuprava – Kupravas pagasts – Susāji, man bija bail. Taču tagad ar atvieglojumu varu apgalvot, ka visas mājas un suņi jau zināmi,

izņemot kādu viensētu, pie kuras joprojām no mašīnas ārā nekāpju. Zinu, ka šajās mājās mani vienmēr sagaidīs trīs liela auguma suņi, kas skraida brīvā vaļā un nekad nepalāž garām izdevību iekost mašīnas riepiņus. Laime, ka tur ir pastkastīte, kurā pastu var ielikt pa mašīnas logu, citādi, kas zina, kādā veidā varētu nogādāt sūtījumu adresātam.

Nenoliedzami, fakts par jūlijā suņu sakostajiem četriem pastniekiem ir vēra ņemams un satraucošs. Mūsu darbā nepieskatīti suņi ir viens no lielākajiem apdraudējumiem, kas pēc tam var izvērsties ar nopietnu ārstēšanos un izdevumiem. Zinu dažus savus kolēģus, kuriem no suņiem nācies ciest. Arī pati, piebraucot pie kādas mājas, kurai nav pasta kastītes, esmu sēdējusi mašīnā un gaidījusi atnākam saimniekus, jo suņu dēļ ārā kāpt bail. Protams, par šo problēmu ar cilvēkiem esam runājuši, un ne reizi vien. Taču bez rezultātiem. Viņi vienmēr svēti apsola uzlikt pastkastītes, iet laiks, bet kastīšu kā nav, tā nav.

Manuprāt, viens no risinājumiem šai problēmai varētu būt sakārtota likumdošana, kas suņu saimniekiem liktu viņus

Balvu novada domē

8.augusta sēdes lēmumi

Sāks īstenot profesionālās izglītības programmas

Ar 2.septembri deputāti atļāva uzsākt profesionālās vidējās izglītības programmas īstenošanu Balvu Amatniecības vidusskolā, ar nosacījumu, ka profesionālās vidējās izglītības programmu īstenošanai ir valsts finansējuma nodrošinājums. Paredzēts īstenot divas programmas: "Šūto izstrādājumu ražošanas tehnoloģija" (iegūstamā kvalifikācija – tērpu stila speciālists) un "Kokizstrādājumu izgatavošana" (būvīzstrādājumu galdnieks). Abu programmu apguves laiks būs četri gadi, kā rezultātā absolventi saņems diplomus par profesionālo vidējo izglītību.

Izvērtēs iespējamo statusa maiņu

Izglītības, kultūras un sporta pārvaldes vadītājam Norai Apinei uzdeva izanalizēt profesionālās izglītības programmu īstenošanas gaitu Balvu Amatniecības vidusskolā un izvērtēt izglītības iestādes statusa maiņu atbilstoši īstenojamajam izglītības saturam.

Apstiprina zemes ierīcības projektu

Apstiprināja zemes ierīcības projektu nekustamajiem īpašumiem Balvos, Bērzu ielā 8 un 12. Tāpat apstiprināja ierīcības projektu nekustamajam īpašumam "Druvas" Lazdulejas pagastā.

Ieskaita zemi rezerves fondā

Ieskaitīja rezerves fondā 73 zemes vienības, kas atrodas Balvu novada pagastos. Kā paskaidroja speciālisti, iedzīvotājiem šos zemes gabalus ir iespēja iznomāt.

Iznomā zemi

Slēgs nomas līgumus: ar Pēteri Knēgeri par zemes vienības 1,8 ha platībā Bērzkalknes pagastā iznomāšanu uz 5 gadiem; ar Viju Andrupi par zemes vienības 1 ha platībā Tilžas pagastā iznomāšanu uz 15 gadiem; ar Ingu Keišu par zemes vienības 25 m² platībā Kubulu pagastā iznomāšanu uz 10 gadiem; ar Indru Dortāni par zemes vienības 0,08 ha platībā Balvu pagastā iznomāšanu uz 10 gadiem; ar Ainu Jermacāni par zemes vienības 0,08 ha platībā Balvu pagastā iznomāšanu uz 10 gadiem; ar Anitu Sējāni par zemes vienības 0,08 ha platībā Balvu pagastā iznomāšanu uz 10 gadiem; ar Antoņinu Čakāni par zemes vienības 0,9 ha platībā Kubulu pagastā iznomāšanu uz 10 gadiem; ar Vili Zelču par zemes vienības 0,9 ha platībā Briežuciema pagastā iznomāšanu uz 10 gadiem

Sadala īpašumus

Atļāva atdalīt no nekustamā īpašuma "Vaivari" Kubulu pagastā zemes vienības 23,3; 20,6; 52,3; 52,3; 45,4; 2,5; 27 ha platībā. Atdalītajām zemes vienībām piešķīra nosaukumus "Vecupe", "Vaivari 1", "Jaunpordari", "Robeža", "Žubītes". Tāpat atļāva atdalīt no nekustamā īpašuma "Krāces" Balvu pagastā zemes vienību 8,9 ha platībā. Atdalītajai zemes vienībai piešķīra nosaukumu "Krāces 1". Lietošanas mērķis – zeme, uz kuras galvenā saimnieciskā darbība ir lauksaimniecība. Sadalīs arī nekustamos īpašumus "Ziediņu mājas" Viksnas pagastā un "Vālodzes" Briežuciema pagastā; "Ievas" Kubulu pagastā. Atdalītajiem zemes gabaliem piešķīra nosaukumus "Mežinieki", "Atvases" un "Levu lejas".

Komandē uz Sanktpēterburgu

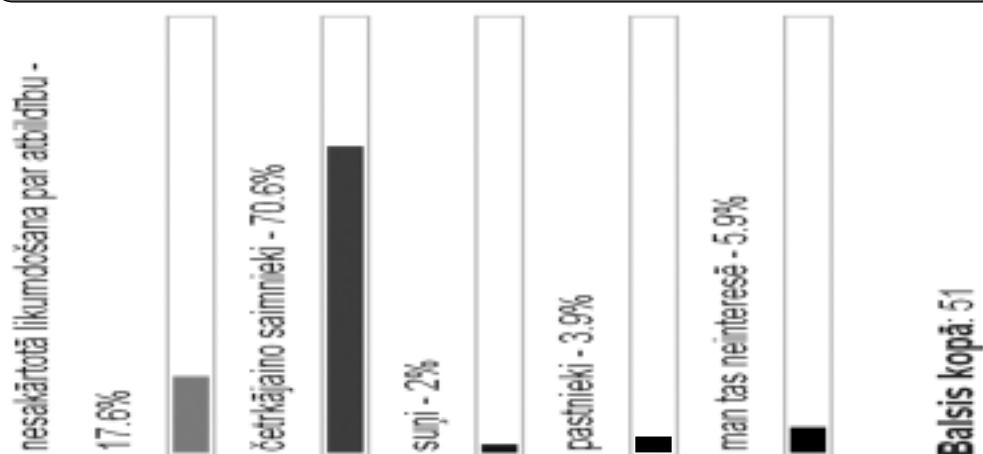
Nolēma komandēt Balvu novada domes priekšsēdētāju Andri Kazinovski uz Sanktpēterburgu no 27. līdz 29.augustam (ieskaitot).

Turpinājums 5.lpp.

Re, kā!

Aptaujas rezultāti "Vaduguns" mājas lapā www.vaduguns.lv

Kubulu pagasts svin svētkus

10.augustā jau astoto reizi notika Kubulu pagasta svētki. Jau iepriekšējā vakarā pie pagasta ēkas pulcējās ciema iedzīvotāji, lai iepriekš sagatavotos karkasos, smilts audeklos veidotu savdabīgas, ar neparastu izdomu radītas dabas gleznas. Otrā diena sākās ar makšķerēšanu diķī pie bērnodārza "leviņa", kur, kā vēlāk izrādījās, varēja noķert krietnus lomus. Skatītājus pārsteidza riteņotu braucamriku parāde. Šeit lietā bija likta izdoma - riteņi bija pierīkoti pat kubuliņam!

Tālāk sekoja jautra sportošana – gan vīriešiem, gan sievietēm vajadzēja sevi pierādīt kvasa ātrderšanā, staigāšanā ar koka kājām, šķēršļu joslas pārvarēšanā, šaušanā un pat kaklasaites siešanā. Komandām, kurās vajadzēja būt četriem cilvēkiem, vajadzēja sevi apliecināt desmit atraktīvos sporta veidos - puzzles likšanā, naudas līdzsvarošanā, iejusties jautrā mākslinieka lomā, iesist ripu vārtos, trāpīt kustīgā mērķī, laivot, piepildīt kubulu, gāzt podus. Neizpalika arī futbola turnīrs. Bērnus iepriecināja piepūšamās atrakcijas, bet, kamēr visi darbojās, čaklās saimnieces gatavoja virumus - zupas un sautējumus, kurus visi vēlāk baudīja, nevarot vien izvēlēties gardāko. Pēc tam ciema iedzīvotāji devās uz atpūtas vietu "Azote", lai amfiteātrī noskatītos brīvdabas izrādi, bet svētku noslēguma koncertā saņemtu diplomus, balvas un klausītos dziedājošo Laicānu un Raģeļu-Zepu ģimeņu priekšnesumus. "Svētki mums dod enerģiju un uzliek atbildību. Mēs sakopjam sētas un svinam, par ko visiem paldies!" teica pagasta pārvaldnieks Artūrs Luksts. Pasākums noslēdzās ar balli kultūras namā.

Riteņotā parāde. No bijušās dzelzceļa stacijas līdz pat bērnodārzam, policijas mašīnas pavadīti, ceļu mēroja saposti un izrotāti braucamriki, kuru priekšā skrēja melns sunītis Madis. Andris Supe kubulā veda savu dēlenu Gvido. Uģis Ilšjāns uz sava velosipēda veda rudens veltes, bet Amandas velosipēdu palīdzēja sapost māmiņa Dzintra. Esteres Ušackas un Greka Gorodko dzeltenos krekliņus parādes braucienam piemeklējušas omītes, bet jaunākie brauciena dalībnieki bija Gustavs un Sintija Trupovnieki.

Uz amfiteātra skatuves – "Bykoviši". Atpūtas vietā "Azote" Gaigalavas amatierētrīs "Bykoviši" izrādīja Danskovītes lugu "Sīvasmotes lobo sirds". "Strautēnu" māju saimniece Maruta Castrova ar ziediem sveica aktierus, bet Kubulu pagasta pārvaldnieks Artūrs Luksts pauda prieku, ka pagastā ir cilvēki, kuri rada sakoptas un skaistas vietas, kur baudīt mākslu.

Apbrīno ziedu paklāju izstādi. Vairāk nekā divi simti skatītāju bija atnākuši apbrīnot neparasto ziedu paklāju izstādi pie Kubulu pagasta ēkas, kuru iepriekšējā vakarā teju četras stundas no dārza ziediem un citiem dabas materiāliem veidoja pagasta iedzīvotāji. Balsotāji bija nesaprašanā, kā lai izvēlas labāko no 24 ziedu gleznu kompozīcijām. Jānis Bukšs pauda prieku par redzēto, visiem ziedu paklāju veidotājiem sūtot paldies vārdus. Arī Tatjana ar draudzeni Ligitu, Guna un Toms nevarēja vien izvēlēties, kuram veidojumam atdot savu balsi. Arī nosaukumi bija ļoti piemēroti - "Mīlēsīm viens otru", "Mammas un tēta sirsniņa", "Kubuli zied", "Lai es pakavs", "Ežusalas nakts", "Augļu grozs" un citi. Skatītāju balsojumā pirmās trīs vietas ieguva ziedu gleznas "Mīlēsīm viens otru", "Stacijas pamatskolas logo" un "Kur Kurnas upe apmet loku".

Kuras trīs uguns kuri. Kamēr svētku dalībnieki sportoja, čaklās pavāres gatavoja ēdienu. Pagasta pavārēm tapa plov, bērnodārza "leviņa" pavārītes vārīja pupiņu zupu, bet pamatskolas pavārēm padomā bija zivju zupa. Sarmīte Leišavniece un Natālija Ambarova par godu šim notikumam bija pagatavojušas īpašas cepures un smēja, ka zivis nākot no "Rūķišu" diķa. Lai arī kā labāko atzina pagasta saimnieču gatavoto plovu, visi trīs katli tukšojās strauji.

Piepilda kubulu. Komanda "Radiņi" paši pirmie startēja ūdens kubula piepildīšanā, un Gintai, Salvim, Inesei un Ludmilai tas nebūt nenācās viegli. "Mums ļoti patik šie svētki, es tajos piedalos vienmēr. Šogad mani piespieda arī pasportot," pēc startiem teica Ludmila Kozlovska, piebilstot, ka pirmajiem vienmēr ir grūtāk.

"Ašie rullē". Rainers, Oksana, Diāna un Aleks stājās uz starta, kur distanci vajadzēja veikt, ejot ar koka kājām. Tiesnesis Leons Belka bija pretimnākošs un katram dalībniekam atļāva vispirms izmēģināt, tikai tad deva starta signālu.

Pateicībā ģimeņu biedrībai pasniedz arbūzu. Kubulu pagasta ģimeņu biedrības vadītājai Irēnai Začevai pārvaldnieks Artūrs Luksts pateicās īpaši, pasniedzot arbūzu un paužot prieku par viņu aktivitātēm. "Ceru, ka pratīsiet sadalīt un pietiks visiem," piebilda A.Luksts.

Z.Loginas teksts un foto

Sākums 1.lpp.

Tilža atkal pārsteidz

Andrejs Klitončiks. Viņš skatītājiem bija gatavs stundām ilgi stāstīt par zirgu pajūgu sacensību specifiskajām niansēm. Piemēram, konusu šķēršļu braukšanas sacensību shēmas secību atļauts iepazīt tikai stundu pirms braukšanas.

Uzauzdis Tilžā. Tilženieši lepojas, ka pirms divarpus gadiem igauņu sportistam pārdotais zirgs Indeks šobrīd ir viens no favorītiem dažāda ranga sacensībās, tostarp Baltijas kausa izcīņā.

Pārvar šķēršļus. Krišjāniete Sandra Ūzula ar zirgu Korifejs startēja 80 centimetru augstu šķēršļu pārvarēšanas sacensībās.

Sidrabs. Maratona trasē Larisas un Andreja Klitončiku saimniecības "Kapulejas" lepnums – zirgs Sidrabs. Trasē ar Sidrabu devās Ļubova Lempa ar palīdzību Agritu Proli.

Kopā ar Bricīti. Sacensību organizatore Larisa Klitončika trasē devās ar poniju Bricīti. Zirdziņš pieder Dainai Kozlovskai no Kubuliem.

Apbalvo uzvarētājus. Diplomas un naudas balvas pasniedz zemnieku saimniecības "Vāliņi" īpašnieks Edvīns Žogota.

Agita Vilkošte. Divdesmit trīs gadus vecā jātniece, aicināta prognozēt rezultātu, atjokoja, ka tas ir nepateicīgs darbs. "Galvenais ir piedalīties," jaunie paskaidroja.

Jaunākie skatītāji. Dvīņi Deina un Harijs Pušpuri (5 mēneši) šķiet, bija visjaunākie sacensību skatītāji. Viņi, vērojot zirgus, smaidīja un neatklāja žurnālistam savu simpātiju iemeslus.

Balvu novada domē

Sākums 3.lpp.

Līdzfinansēs projektus

Nolēma atbalstīt biedrības "Jaunrade attīstībai" projekta iesniegumu "Radioelektronikas pulciņš "Jaunrade"". Projekta atbalsta gadījumā piešķirs finansējumu Ls 200. Tāpat nolēma līdzfinansēt projektu "Kompleksi risinājumi siltumnicefeka gāzu emisiju samazināšanai Tilžas vidusskolā." Projekta atbalsta gadījumā piešķirs līdzfinansējumu Ls 232 505,33. Vidusskolā plānota fasādes renovācija, jumta siltināšana, logi un spuldžu nomaiņa. Līdzfinansējumu Ls 68,50 apmērā piešķirs arī biedrībai "Balvu teritoriālā biedrība" projekta "Attālināto pakalpojumu pieejamības nodrošināšana un e-prasmju apmācība personām ar invaliditāti dzīvesvietā" atbalsta gadījumā.

Lūgs aizņēmumu

Lūgs Pašvaldību aizņēmuma un galvojuma kontroles un pārraudzības padomei atļautu ņemt ilgtermiņa aizņēmumu Ls 776 245,57 uz 15 gadiem projekta "Brīvības ielas posma rekonstrukcija no Balvu pilsētas administratīvās robežas līdz šķērselai pie parka" īstenošanai. Tāpat lūgs aizņēmumu Ls 141 859,52 apmērā uz 15 gadiem "Katlu telpas iekārtu uzstādīšana un siltumtrases rekonstrukcija "Pansionātā "Balvi"". Plānots, ka pansionātā uzstādīs apkures katlu, kas kurināms ar granulām.

Nosaka maksas pakalpojumus

Noteica maksu par Stacijas pamatskolas sniegtajiem pakalpojumiem: pusdienas (internāta bērniem) – Ls 0,20; pusdienas (pamatskolas bērniem) – Ls 0,35; launags (internāta bērniem) – Ls 0,15; vakariņas (internāta bērniem) – Ls 0,25; pusdienas skolas darbiniekiem – Ls 0,40; telpu irēšanas pakalpojumi (aktu zāle stundā) – Ls 3.

Viksnas pamatskolā: brokastis (pirmsskolas grupiņas bērniem) – Ls 0,20; pusdienas pamatskolas un pirmsskolas grupas bērniem – Ls 0,40; pusdienas skolas darbiniekiem – Ls 0,45.

Atļauj savienot amatus

Atļāva savienot amatus divām personām: Ilonai Džigurei savienot Dzīvokļu komisijas locekles amatu ar Sociālā dienesta sociālās darbinieces amatu, biedrības "Balvu rajona partnerība" valdes priekšsēdētājas un finanšu vadītājas amatam un Balvu rajona sieviešu biedrības "Rudzupuķe" valdes locekles amatu; Sarmītei Gržibovskai juriskonsultanta amatu ar Dzīvojamo māju privatizācijas komisijas locekļa un Pašvaldības īpašumu privatizācijas un atsavināšanas komisijas locekļa amatu.

Ievēl veltēšanu komisiju

Ievēlēja Balvu novada vēlēšanu komisiju septiņu locekļu sastāvā: Olga Usina, Ilona Ločmele, Elita Mozule, Ilona Ločmele, Daina Tutiņa, Imanta Serdāne, Ivars Logins.

Nosaka maksas pakalpojumus

Apstiprināja Sociālā dienesta maksas pakalpojumu cenrādi. Medmāsu pakalpojums, piemēram, intramuskulārā injekcija (ar pacienta medikamentiem un šļirci) izmaksās Ls 0,20; intravenozā injekcija – Ls 0,50; cukura līmeņa noteikšana asinīs – Ls 0,50; asinsspiediena mērīšana – Ls 0,10. Atbrīvoti no maksas par pakalpojumu ir I grupas invalīdi; bērni – invalīdi; trūcīgas personas (uzrādot izziņu), pensionāri, II un III grupas invalīdi, kuru ienākumi nepārsniedz Ls 90 mēnesī.

Masiera pakalpojumi pensionāriem un invalīdiem: abas rokas vai abas kājas – Ls 1; spranda vai jostas vieta – Ls 1; muguras masāža – Ls 2. Masiera pakalpojumi personām darba spējīgā vecumā - abas rokas vai abas kājas – Ls 2; spranda vai jostas vieta – Ls 2; muguras masāža – Ls 4. Fizioterapeita asistenta pakalpojumi: individuāla nodarbība – Ls 1,50; nodarbība "veselības grupā" (vienam dalībniekam) – Ls 1; individuāla nodarbība pensionāriem, invalīdiem – Ls 1; individuāla nodarbība bērniem līdz 18 gadu vecumam – Ls 0,50.

Šuvēju pakalpojums (tikai pensionāriem, invalīdiem un trūcīgām personām): jaunas kleitas uzšūšana – Ls 6; halāta uzšūšana – Ls 3; rāvējslēdzēja nomaiņa mētelim vai vējjakai – Ls 2; bikšu galu saīsināšana – Ls 1. Friziera pakalpojums: matu griezumus sievietēm – Ls 1,50; matu griezumus vīriešiem – Ls 1,20; matu griezumus pie klienta mājās (personām ar smagiem funkcionāliem traucējumiem) – Ls 3.

Piedzis parādus

Nolēma piedzīt nekustamā īpašuma nodokļu parādus: no Jāņa Čivča Ls 241,50 un Ls 63,41; no Jāņa Šustera Ls 198,22; no Rafaēla Gabrāna Ls 239,61; no Bīrutas Sējānes Ls 274,27.

Pieredze

Studentu dzīve ir pārāk interesanta, lai atteiktos

Atlicis mēnesis līdz mācību gada sākumam, kas būs satraucošs arī augstskolu pirmo kursu studentiem, kuri lēni ritošo mazpilsētas dzīvi nomainīs pret straujo un aizraujošo lielpilsētas studentu ikdienu. Neapšaubāmi, katram no viņiem jau izveidojies zināms priekšstats par to, kas notiks nākotnē, tomēr, cik daudzas no šīm cerībām piepildīsies, rādīs laiks. Varbūt kādam no topošajiem studentiem noderēs bijušo balveniešu stāsts par studiju laikā pieredzēto.

Studiju pieredzē šoreiz dalās Balvu pilsētas ģimnāzijas 2009. gada absolventes Ilze Logina un Sintija Ozoliņa.

Sākusi domāt kā juriste

ILZE LOGINA šoruden uzsāks mācības Latvijas Universitātes Juridiskās fakultātes Tiesību zinātņu profesionālās maģistra studiju programmas 2. kursā.

Ilze neslēpj, ka nekad nav bijusi to skolēnu vidū, kuri jau agrā bērnībā izvēlējušies savu nākotnes profesiju. Pēc ģimnāzijas absolvēšanas, apsverot pieejamās iespējas iestāties Juridiskajā fakultātē, Ilzei šķita labs variants. "Jurista izglītība ir pietiekami elastīga, tādēļ pastāv daudz dažādu iespēju, kā izmantot iegūtās zināšanas," pārliecināta bijusi balveniete.

Tāpat kā vairumam studentu, arī Ilzei liels izaicinājums izradījās "pārslēgšanās" no dzīves mazpilsētā uz Rīgas steigu. "Studijas krasi atšķiras no mācībām skolā, kur skolotājas nudien rūpējās par saviem skolēniem. Augstskolā bija pavisam cita dzīve, jo visu nācās darīt pašiem," pirmo studiju gadu iespaidos dalās Ilze. Tomēr jaunieta ir pārliecināta, ka jebkuras pārmaiņas vienmēr ir uz labu. "Turklāt studenta dzīve ir pārāk interesanta, lai no tās atteiktos," nešaubās Ilze.

Jurisprudences studente uzskata, ka apgūto zināšanu līmenis atkarīgs ne tikai no pasniegšanas kvalitātes, bet arī no paša studenta tieksmes pēc zināšanām. "Latvijas Universitāte sniedz vērtīgu pamatu, tomēr tas ir tikai sākums. Tālākais atkarīgs no katra studenta un laika, ko viņš pavada,

studējot individuāli. Augstskolu pabeidz gandrīz visi, taču diezgan krasi atšķiras zināšanu līmenis knapi sekmīgiem un teicamus vērtējumus ieguvušiem studentiem," atgādina bijusi balveniete.

Sekmīgai zinību apguvei topošajiem juristiem universitātē radīti visi priekšnosacījumi. Īpaši augstu Ilze vērtē iespēju piedalīties dažādās tiesu izspēlēs un doties apmaiņas studijās uz citām valstīm. Ne mazāk svarīgas ir mācību prakses. Juridiskā fakultāte piedāvā mācību prakses tikai maģistra, ne bakalaura studiju programmā. Maģistrantūras studenti nostiprina zināšanas administratīvajā, kriminālajā, civiltiesiskajā praksē, kā arī pirmskvalifikācijas praksē.

Lai mācītos, jāstrādā

Lai segtu dzīvošanas un mācību izdevumus, vairumam jauniešu nākas lekciju apmeklēšanu apvienot ar algotu darbu. Nepilnas slodzes darbu Ilze sāka strādāt jau bakalaura studiju laikā. Šobrīd viņa strādā pilnu darba dienu Iekšlietu ministrijas Informācijas centrā, apvienojot darbu ar studijām.

"Aizvadītajā semestrī mācību dienas bija ļoti saspringtas, jo katru dienu cēlos sešos, gāju uz darbu, bet pēc darba devos uz skolu. Atgriezies mājās laikā no plkst. 20.30 līdz 22.15 - atkarībā no lekciju ilguma. Brīvdienās parasti kārtīgi izgulējos, atpūtos un gatavojos nākamajai nedēļai," studiju

un darba apvienošanas pieredzē dalās studente.

Ilze ir pārliecināta, ka ikvienam studentam kādu laiku vajadzētu padzīvot kopmītnēs. "Bakalaura studiju laikā, dzīvojot kopmītnēs, guvu vērtīgu dzīves pieredzi," uzskata topošā juriste. Tomēr dzīve barā ar laiku nogurdina, tādēļ, vēloties iegūt mazliet vairāk privātuma, ar laiku Ilze pārcēlās uz dzīvokli.

Bijusi balveniete neslēpj, ka studiju gadi mainījuši viņas dzīves uzskatus un paplašinājuši redzesloku. Ilze sapratusi, ka jurisprudences ir joma, kurā viņa vēlētos darboties. "Esmu iemācījusies plānot savu laiku līdz pat minūtēm un kļuvusi patstāvīga. Izmainījies arī domāšana – arvien vairāk sāku domāt kā juriste," apgalvo maģistrantūras studente. Pagaidām viņa nezina, vai kādreiz atgriezīsies dzimtajā pilsētā. "Ja būtu iespēja strādāt interesantu darbu ar konkurētspējīgu atalgojumu, pilnīgi noteikti atgrieztos," saka topošā juriste, kura šo vasaru veltī darbam un atpūtai no studijām.

Savukārt topošajiem studentiem Ilze iesaka pēc iespējas ātrāk noformulēt dzīves mērķi un mērķtiecīgi tiekties to sasniegt, netērējot laiku nelietderīgi, jo studiju gadi paiet ļoti ātri. Viņa neliedz padomu tiem, kuri vēl tikai gatavojas kļūt par pirmkursniekiem: "Paturiet prātā - ja ir gribasspēks, visu iespējams lieliski apvienot – gan studēšanu (tik tiešām studēšanu, nevis

Foto - no personīgā arhīva

Bakalaura diploms jau kabatā. Lielāko ceļa posmu, ko sauc par studijām, Ilze jau pievarējusi, taču maģistra grāds ir nepieciešams papildinājums bakalaura studijām. Ilzei vēl jāpabeidz maģistra darba rakstīšana, jānokārto kvalifikācijas eksāmeni un tad viņa sevi varēs saukt par pilntiesīgu juristi.

lekciju apmeklēšanu "ķeksiša pēc"), gan izklaides un atpūtu. Tomēr jāreķinās ar to, ka slodze būs daudz nopietnāka, nekā skolas gados. Taču pie visa var pierast! Tāpēc vēl veiksmi visiem studijās!"

Viss ir iespējams

Sintija Ozoliņa mācās Rīgas Tehniskās universitātes Inženierekonomikas un vadības fakultātes programmas Nekustamo īpašumu vērtēšana 4. kursā.

Izvēloties augstskolu, Sintija izvērtēja atsauksmes un informāciju, kas bija pieejama. "RTU izvēlējos, ņemot vērā masu medijos iegūto pozitīvo informāciju, kā arī labās atsauksmes no paziņām un zinošiem speciālistiem. Šī augstskola augstu kotējas dažādos reitingos, turklāt akreditāciju rezultāti studiju programmām ir novērtēti ar kvalitātes zīmi," Rīgas Tehnisko universitāti slavē studente.

Tāpat kā visi bijušie skolēni, arī Sintija pirmajā semestrī mācījās sabalansēt studijām un atpūtai atvēlēto laiku. Arī viņai bija jāiemācās plānot ikdienu, iekļaujoties daudz ātrākā ritmā, nekā līdz šim.

Uz jautājumu: "Vai cerības, ko savulaik loloji par studijām šajā augstskolā, ir attaisnojušās?" Sintija atbild: "Lielākoties, jā. Esmu paplašinājusi zināšanu loku, ieguvusi ļoti daudz jaunas un vērtīgas informācijas, sapratusi, ka nav tādas atbildes "nē", jo visu iespējams atrisināt. Tikai jāmeklē, jārok un jāatrod. Augstskolā sastaptie pasniedzēji bijuši ļoti dažādi, tomēr lielākoties viņi palikuši atmiņā kā personas, pie kurām varēs griezties pēc palīdzības vai meklēt neskaidras atbildes arī pēc augstskolas pabeigšanas. Ie-

gūtās zināšanas, lai arī dažas no tām dažbrīd šķita nevērtīgas un liekas, papildinājušas un pilnveidojušas mani kā personību. Galu galā mēs nevaram zināt, kad sen iegūta informācija var lietot noderēt," uzskata studente.

Vēlējās vairāk reālu situāciju

Mācību pasniegšanas kvalitāti savā augstskolā Sintija vērtē ar plus zīmi: "Lielākoties pasniedzēji strādā ar pilnu atdevi un ir ieinteresēti, lai mēs, studenti, iegūtu pēc iespējas pilnvērtīgākas zināšanas. Arī lekciju un konsultāciju laikus mācībaspēki cenšas maksimāli pielāgot studentu ērtībām, lai ikdienas plānojums ritētu efektīvi. Tomēr viens no mīnusiem ir krasā atšķirība starp augstskolā iegūtajām akadēmiskajām zināšanām un to, kas patiesībā notiek reālajā dzīvē. Šī krasā atšķirība starp augstskolā mācīto un reāli pielietojamo ir ļoti liela. Personīgi es būtu vēlējusies mācību laikā vairāk sastapies ar reālām situācijām un risināt tās," apgalvo topošā nekustamo īpašumu vērtēšanas speciāliste.

Tādēļ jo īpaši vērtīgas izradījušās darba prakses, kurās iespējams iegūt reālu priekšstatu par nākotnē gaidāmo. Pavasara semestrī Sintija pabeidza specializējošo praksi nekustamā īpašuma vērtēšanas uzņēmumā, bet rudenī viņai jau paredzēta projektēšanas prakse.

Sintijas dienas kārtība lekciju laikā atkarīga no lekciju skaita. Prakses laikā tā pakārtojās darbavietas noteiktajam darba režīmam. Savukārt brīvo laiku Sintija labprāt pavada kopā ar draugiem vai dodas kādā izbraukumā. Viņa piedalās arī augstskolas rīkojos pasākumos. To klāsts ir visai plašs, tādēļ katrs var atrast kaut ko interesantu. "Pirmajā studiju gadā notika iesvētības, augstskola rīko arī pavasara/rudens sporta spēles, Valentīndienas un Ziemassvētku balles, tikšanās un diskusiju vakarus ar labiem savas nozares speciālistiem un profesionāļiem, kā arī daudz ko citu," atklāj Sintija.

Grūti apvienot ar darbu

Sintija izvēlējusies nestrādāt paralēli studijām. "Jo, mācoties pilna laika studiju programmā, ir ļoti grūti apvienot mācības ar darbu," uzskata bijusi balveniete.

Lai arī stipendiju Sintija nesāņem, par samērā vērtīgu sasniegumu viņa uzskata studijas budžeta grupā četru gadu garumā.

Sintija mitinās dzīvoklī, jo tas viņai šķiet ērtākais un komfortablākais dzīvošanas veids. "Izbaudīt kopmītni dzīvi nekad neesmu vēlējusies, jo man nepieciešama sava personīgā telpa, ko kopmītnēs nudien nevar atrast," pārliecināta studente.

Šovasar Sintija apvieno praktisko ar lietderīgo, rudenī paredzēto projektēšanas

praksi atstrādājot jau tagad. "Lai arī vasarā ļoti gribas atpūsties, šādu izvēli izdarīju, jo rudenī paredzēts izstrādāt diplomprojektu, un tas paņems ļoti daudz laika," grūto lēmumu pamato studente. Viņa priecējas, ka darba kolektīvs, kurā iziet praksi, ir ļoti atsaucīgs un saprotošs. Par spīti aizņemtībai, šovasar Sintija plāno apmeklēt arī mūzikas festivālus, ceļot un pavadīt kopā ar draugiem krāsainus vakarus, lai, rudenim pienākot, varētu teikt, ka šī patiešām bijusi *super* vasara!

Aizvadītie studiju gadi mainījuši bijušās balvenietes personību un domāšanu. "Pa šiem četriem studiju gadiem esmu krietni mainījies. Prioritātes, kas bija tik ļoti svarīgas pirmajā kursā, tagad kļuvušas sekundāras. Ikdienas ritms, sastaptie cilvēki un piedzīvotās situācijas izdarījušas gan nelielas, gan ļoti lielas izmaiņas manā izpratnē par lietām un apkārt notiekošo. Viss plūst un mainās, nekas nestāv uz vietas. Tas pats notiek ar manu ES!" pārliecināta studente.

Par spīti tam, ka daudzi bijušie klasesbiedri un draugi devušies projām no Balviem, Sintija pieļauj domu, ka varētu atgriezties dzimtajā pilsētā: "Bet tikai tad, ja būs reāls darba piedāvājums ar pienācīgu atalgojumu. Uz šo brīdi šādu plānu nav, bet laiks rādīs. Viss ir iespējams."

Lappusi sagatavoja I.Tušínska

Prieka atslēga jāatrod pašam

Sieviešu vasaras nometnē - festivālā "Prieks 10", kas no 18. līdz 19. jūlijam notika Līgatnē, ar lekciju uzstājās Latvijas evaņģēliski luteriskās baznīcas arhibīskaps Jānis Vanags.

Uz kāda T- krekla, ko arhibīskaps saņēmis dāvanā, esot uzraksts, ka bagāts var kļūt divos veidos - iegūstot vairāk, vai, gribot mazāk. Gribot vairāk, cilvēki mēdz iekulties nepatikšanās, piemēram, parādu jūgā, kad ik dienu uztrauc doma, kā spēs tos nomaksāt. Gribot vairāk, cilvēki mēdz zaudēt to, kas viņiem jau pieder. Ieklausīsimies dažās arhibīskapa pārdomās, kuras viņš pauda savā lekcijā.

Sagaida to, no kā baidās

-Katrš satricinājums nāk kā pastardienas bazūne. Gribot mazāk, cilvēks varbūt retāk nonāk nepatikšanās, tomēr arī tie ir skumji stāsti - par neizmantotām iespējām, zudušiem talantiem. Cilvēks dzīvo ar bažām, ka tikai kaut kas nenotiek, un parasti arī sagaida to, no kā baidās. Tāpēc šim apgalvojumam isti piekrist negribētu. Grāmatā "Punduris" jaunībā lasīju kādu atziņu, ka tiem, kam pat akmens šķiet vērtība, bagātība pretī sniedzas uz katra stūra. Apustulis Jēkabs ir teicis, ja "kādam no jums trūkst gudrības, tas lai to lūdz no Dieva, kas visiem dod devīgi un nepārmezdam, un viņam taps dots."

Atrast galveno virzienu

-Uz jautājumu, kas ir tas, kas dzīvē var dot prieku, nav viennozīmīgas atbildes. Vai vienmēr vērtīgs ir viss, kas mums tiek piedāvāts? Atslēga nav pasaulē, kas man nepieder, atslēga nav apstākļos, pār kuriem mums nav varas. Atslēga ir manī, jo tikai manī var notikt pārmaiņas. Tā ir labā ziņa, jo šo atslēgu mēs visi varam atrast. Mums katram dzīvē ir kādas pretrunas, mums ir katram savs virziens, un tās ir mūsu vēlmes pēc kaut kā. Taču bieži sīkās ikdienas vēlmes nav saskaņā ar šo galveno virzienu. Kas ir mūsu galvenais virziens? Svētais Augustīns ir teicis: "Tu esi mani radījis ar ilgām pēc Tevis, mans Dievs. Un mana sirds ir nemierīga, kamēr tā atrod mieru Tevī. Cilvēka dabā ir nepieciešamība pēc svētuma, tāpēc cilvēks tiecas pēc Dieva un pielūdz viņu." Tas, lūk, ir mūsu galvenais virziens, jo mēs neatrodam mieru, kamēr mūsu ikdienas vēlmes nav saskaņotas ar šo galveno virzienu.

Identitāti iegūstam attiecībās

-Savu identitāti mēs iegūstam attiecībās. Kādam cilvēkam mēs esam vecāki, radi, draugi, kolēģi. Cilvēki vienmēr vispirms vēlas izzināt paši sevi. Būtiskāko savu identitāti mēs uzzinām, kad izprotam savas attiecības ar Dievu. Mēs sevi varam izzināt daudzus līmeņos, bet visdziļāk caur Dievu. Mani un manu laikmetu raksturo attiecības ar Dievu. Kādas tās ir? Katram ir savs priekšstats par Dievu. Pastāstīšu kādu stāstu par mazu puisīti, kurš verandā, kamēr

Arhibīskaps Jānis Vanags. Viņš Līgatnē sieviešu nometnē "Prieks" runāja par prieka jēdzienu, kā pats teica, "ar smago artilēriju", jo nav viennozīmīgas atbildes, ko kuram no mums nozīmē šī pozitīvā emocija. Viena no atbildēm bija, ka prieks dzīvo mūsu sirdīs, tikai bieži vien mēs to neapjaušam.

neviens neredz, sniedzas pēc cepuma. Tajā brīdī nogranda pērkonis, šķēlās zibens, puisītis nokrita un teica: "Ak, Dievs, viena cepuma dēļ šitādu troksni taisīt!" Savukārt kāda sieviete Dievu nosauca par skaudīgu grāmatvedi, kurš uzskaita visus pārkāpumus, vajības, kļūdas, neglītos noslēpumus, lai pēc tam to iebāztu pašam degunā. Mums jāsaprot, ka cilvēkiem priekšstati par Dievu ir dažādi, bet jādāmā, kā uzzināt adekvātu priekšstatu par Dievu. Viņu neviens nav redzējis. Kristieši bieži vien ar samulsumu raugās altārgleznās, kurās Dievs attēlots kā vecs vīrs ar baltu bārdi. Taču Dievs pats darināja sev attēlu - Jēzu Kristu, un teica: "Kas redz mani, redz Tēvu". Dievs dažādi runājis caur praviešiem, caur rakstiem, bet laika gaitā viņš gribējis, lai mēs ieraugām Dievu Jēzū Kristū. Kur to var ieraudzīt? Kāds viņš ir?

Kas nemaksā ne sudrabu, ne zeltu

-Dievs pasauli radījis ar mīlestību, lai tā cilvēkam patiktu, lai viņam būtu prieks tajā dzīvot. Bet ko mēs darām ar šo pasauli? Vai mēs spējam gūt prieku no tā, ka Dievs mums devis šo pasauli ar zaļo zemi, mežiem, ūdeņiem? Viņš ir uzmeklējis un izglābis, izpērkot mūsu vainas. Un tāpēc mums jāprot priecāties par to, kas ik dienu sniedzas mums uz katra stūra, un nemaksā ne sudrabu, ne zeltu. Vienīgais, ko Dievs grib par to, lai mēs ticībā to pieņemam, un to attieksmi, kā viņš attiecas pret mums, lai dodam tālāk, dāvinām cits citam.

Starp labo un ļauno nav pelēkās zonas

-Ikdienas dzīvē mēs sastopamies ar lietām, kas samaitā dzīvi. Katram gadījies, ka no rīta kāds pasaka kaut ko sliktu, ka gan diena pagalam, gan nakti nevaram gulēt. Sitiens pa galvu nesāp tik traki, kā dūriens ar vārdiem mūsu dvēselē. Bieži cilvēku dzīvi vada divas kaislības - lepnums un alkātība. No tā viņu dzīvē arī izriet viss pārējais. Labā ziņa ir tā, ka Kristus ir teicis, ka grib kā

cālišus mūs sapulcināt zem sava spārna. Sliktā ziņa ir tā, ka velns vēlas tieši to pašu. Kāds klostera brālis par visiem runāja tikai ļoti labu. Pārējie jautāja, vai to pašu viņš teiks arī par velnu? Jā, atbildējis vīrs. Velns ir ļoti, ļoti labs, čakls, īsts darbholiķis, un arī viņš vēlas visus cilvēkus dabūt pie sevis. Vispirms velns dabū cilvēkus, kuri pieķeras savam īpašumam. Reiz pie lielveikala kāds policists šķērsām nolika mašīnu, aizņēmot divas invalīdu stāvvietas. Vara, amats - arī tas ir viņa īpašums. Tāpat kā vecajiem vīriem viņu jaunās sievas. Īpašums var būt dažāds. Cilvēks saka: "Tas ir mans! es to varu!", un no tā izveido savu identitāti, atbildot uz jautājumu, kas es esmu. Tajā brīdī cilvēks kļūst ļoti trausls, viņam ir paniskas bailes kaut ko no tā visa zaudēt. Tās nav tikai bailes pazaudēt īpašumu, tās ir bailes pazaudēt savu identitāti, pazaudēt savu pasauli. Kad velns kādu pa šo ceļu ir izvadājis, cilvēks kļūst viegli ievainojams, manipulējams. Un prieks ir pazudis... Satraucoši ir tas, ka starp labo un ļauno nav pelēkās zonas.

Būt brīvam no bailēm

-Visi cilvēki grib būt laimīgi. Mateja evaņģēlijā ir teikts, ka "laimīgi garā nabagie, jo viņiem pieder Debesu valstība, laimīgi apbēdinātie, jo viņus mierinās, laimīgi lēnprātīgie, jo viņi mantos zemi, laimīgi izsalkušie un izslāpušie pēc taisnības, jo Dievs viņiem pa pilnam to dos." Tagad atbildiet, vai jūs spējat būt izsalkuši, izslāpuši, apbēdināti? Nē, mēs to negribam, bet tas dzīves laikā atnāk, neatkarīgi no mums. Vienalga, esam kristieši vai neesam, no tā nevaram izvairīties. Tas nokauj prieku par dzīvi, un vairs pat nav spēka priecāties, cik skaistu pasauli radījis Dievs. Dzīvesprieka un laimes atslēga ir mīlestība uz Jēzu Kristu. Mīlestībā mēs gribam būt tuvumā. Patiess prieks atrodams tādās attiecībās ar Jēzu, kā tas, kas dzīvē nāk kā pārbaudījums, mūs tuvina viņam. Tas dzīvi padara brīvu no bailēm, kuras sagandē dzīvesprieku, un piepilda mūs ar tādu prieku, ko neviens nevar atņemt.

Īsumā

Priesteris Antons Prikulis strādās Āfrikā

Šķilbēnu Romas katoļu draudzes ticīgie lūdzas par draudzes priesteriem Staņislavu Prikuli un Ivaru Viguli un priercejas, ka Dievs devis šķilbēniešiem iespēju iepazīt un iemīļot priesteri Antonu Prikuli, kurš, apmeklējot brāli Staņislavu, piedalās un celebrē Sv. Mises Šķilbēnu un Baltinavas Romas katoļu baznīcās. Latvijas reliģijas vēsture stāsta, ka pirmo reizi no Latvijas ir izvēlēts priesteris, kuram piedāvāja mācīties Pontifikālajā Ekleziālajā Akadēmijā Romā jeb diplomātijas skolā, kurā var mācīties tikai pēc uzaicinājuma. Priesteris Antons Prikulis atsauca Dieva gribai un studēja Romā, lai kļūtu par diplomātu, kurš pārstāv Svētā Tēva intereses pasaules reģionos, kur ir nepieciešams nest evaņģēlizācijas vēsti. Par diplomātijas skolu priesteris Antons Prikulis stāsta: "Nupat pabeidzu studijas Pontifikālajā Ekleziālajā Akadēmijā - institūcijā, kas sagatavo priesterus darbam Apustuliskajās Nunciaturās visā pasaulē. Gluži kā katoļu Baznīca ir universāla, tas nozīmē - klātesoša visos kontinentos, tāpat arī Akadēmijas studentu kopiena bija ļoti internacionāla. Mēs bijām 30 studējošie priesteri no vairāk nekā 20 dažādām valstīm. Runājot par studiju programmu, jāsaprot, ka svešvalodu apgūšana ir svarīgs formācijas aspekts. Akadēmijā oficiālā mācību valoda ir itāļu, bez tās tiek intensīvi studētas vēl trīs valodas - angļu, franču un spāņu". Priesteris Antons Prikulis veikt pirmo patstāvīgo diplomātijas misijas darbu nosūtīts uz Ruandu. Tā ir neliela valsts centrālajā Āfrikā, nedaudz mazāka kā Armēnija un lielāka kā Maķedonija. Valstij ir nepieciešams liels garīgais atbalsts, lai samierinātos un pārdzīvotu 1994.gadā piedzīvotās šausmas. Lūgsimies arī par mūsu brāļiem un māsām Ruandā, lai viņi dzīvotu mierā un satiecībā, lai nepiedzīvotu tautas iznīcināšanu.

V. Zeltkalne

Svētceļojumā no Baltinavas uz Aglonu

Šogad pirmo reizi baltinavieši devās svētceļojumā uz Aglonu ar savu grupu. "Gājēji bija katru gadu, bet viņi parasti pievienojās citu draudžu grupām. Šogad, pateicoties organizatoriem (katehētei Rudītei Laganovskai, priesterim Staņislavam Prikulim), kā arī atbalstītājiem (Baltinavas pašvaldība, vidusskola, uzņēmēji un draudzes locekļi, arī Balvu pilsētas uzņēmēji), kas ziedoja savus līdzekļus un deva ceļamaizi, tika noorganizēta diezgan liela (26 dalībnieki) svētceļnieku grupa," stāsta Vilhelms Laganovskis. Svētceļnieki, neskatoties uz karsto svelmi un citām grūtībām, 8.augustā devās ceļā uz Aglonu.

Draudzes dievnamā. Svētceļojuma dalībnieki pirms tāla un svētīgā ceļa kopīgi nufotografējās Baltinavas baznīcā.

Lappusi sagatavoja Z.Logina

Sociālā darbiniece

Par cilvēkiem stāsta viņu darbi

ANITA GAVARE, Lazdukalna pagasta sociālā darbiniece

Kādi bijuši šie gadi sociālās darbinieces amatā?

-Šajā darbā ik dienu jāredz cilvēku problēmas un jāmēģina atrast veidu, kā tās risināt. Problēmu atrisināt var tikai tad, ja līdzdarbojas pats cilvēks. Atskatoties uz pirmajiem darba gadiem, var secināt, ka kļūst arvien vairāk situāciju, kuras jārisina sociālajam darbiniekam. Arvien vairāk vecāku kļūst bezatbildīgāki, arvien vairāk bāriņtiesa lemj par bērnu aizgādības tiesību atņemšanu, līdz ar to sociālais dienests strādā ar šīm ģimenēm, aktuāla ir vardarbība ģimenēs, alkoholisma problēma.

Ar kādiem jautājumiem iedzīvotāji nāk?

-Cilvēkiem ir svarīgi parunāt par savu dzīvi, izstāstīt problēmas. Jautā par ipašuma, veselības jautājumiem, arī pabalstiem un iespējām ārstēties, par savstarpējām attiecībām, nesaskaņām ģimenē, vientulības problēmu, bērnu audzināšanu. Mūsu darbā svarīga konfidencialitāte. Pārrunājot, lai arī ne vienmēr var palīdzēt, tomēr cilvēkam kļūst vieglāk.

Kā raksturotu pagastā dzīvojošās ģimenes?

-Pagastā ir daudz labu ģimeņu, kurās vecāki paši ir strādājuši un iemācījuši savus bērnus strādāt. Gandrīz par katru cilvēku var pateikt ko labu. Tomēr katrai lietai ir divas puses. Un, ja runā par problēmām, tad lielāko tiesu vaina meklējama alkohola lietošanā. Līdzko dzīvē neveicas, tā cilvēki meklē risinājumu alkoholā. Gadās, ka arī labā ģimenē līdz ar to viss aiziet šķērsām. Tomēr lielākoties ģimenēs, kas šeit dzīvo, ir stipri cilvēki. Jo, neskatoties uz to, ka no valsts atbalsts samazinās, viņi spēj dzīvot, nopelnīt sev iztiku un palīdzēt arī citiem. Tie, kuri strādājuši kolhozu un sovhozu laikos, nav mētājušies pa pasauli, turpina darbu savā saimniecībā un nesaka, ka tas nav izdevīgi.

Kādreiz arī jāatsaka palīdzība?

-Jā. Tajos gadījumos, kad cilvēks pats nevēlas līdzdarboties vai arī viņam pēc likuma palīdzība nepienākas. Vissāpīgākais, ka šogad atteica finansēt aprūpētājus vientuļajiem pensionāriem. Tas tāpēc, ka, salīdzinājumā ar citiem cilvēkiem, pensionāriem līdzekļu ir vairāk, tie pārsniedz Ls 90 mēnesi. Ceru, ka vientuļajiem un citiem pensionāriem varēsīm vairāk palīdzēt, iesaistoties samariešu projektā. Tajā paredzēts izveidot mobilo brigādi, kas sniegs iedzīvotājiem aprūpes pakalpojumus.

Kādas ir iedzīvotāju iespējas nopelnīt sev iztiku?

-Ar darbavietām ir trūcīgi. Virieši atrod darbu gateros, mežā, bet sievietes lielākoties strādā mājās, uztur savu saimniecību, lasa mežā ogas. Ir, protams, iedzīvotāji, kuri brauc strādāt uz citu pagastu vai novadu. Lai būtu vairāk iespēju strādāt un realizēt produkciju, vajag kvalitatīvākus ceļus līdz katram ciemam un viensētai, kā arī jāizmanto iespēja izstrādāt dažādus projektus līdzekļu piesaistei, ko lauku ļaudis izmanto ļoti maz. Savukārt, lai izstrādātu projektus, ir vajadzīga izglītība un valsts politika, kas veicinātu cilvēku palikšanu uz dzīvi laukos, kaut arī darba vietas būtu citur.

Apmeklējot iedzīvotājus arī mājās?

-Jā. Sociālajam darbiniekam, nosakot trūcīgas vai maznodrošinātas personas statusu, piešķirot pabalstu, jāizvērtē ģimenes dzīves apstākļi. Brauc pie iedzīvotājiem arī kopā ar bāriņtiesas pārstāvjiem, ja ir problēmas bērnu aprūpē un audzināšanā, kopā ar mediķiem, ja kādam sociālā dienesta redzeslokā esošam cilvēkam radušās veselības problēmas, attiecīgās situācijās arī kopā ar policijas darbiniekiem.

Kas pēdējā laikā sagādājis visvairāk prieka?

-Priecājos par savu ģimeni, par mazbērniem, kuri ātri aug un patīkami pārsteidz, par cilvēkiem man apkārtnē, kuros katrā ir kāds gudrības grauds. Priecājos par silto vasaras sauli un darbiņiem, ko izdodas labi paveikt, par pagraba plauktiem, kas pildās ar krāsainām burciņām, par puķēm dārzā un bišu čaklo sanoņu stropos. Jauki, ka bija iespēja piedalīties Ventspils svētkos un gūt daudz jaunu iespaidu savu brīnišķīgo kolēģu sabiedrībā.

Ciemojamies

Trīs paaudzes

Būt gandarītiem par savu mūžu

Lieparu pusē ciemojamies TUTIŅU mājās, kur draudzīgi kopā sadzīvo trīs paaudzes – Lucija, viņas meita Antra Kikuste ar vīru un diviem dēliem, un dēls Edgars Tutiņš ar trim bērniem. “Mamma mums ir kā magnēts, kas satur ģimeni kopā,” atzīst Antra.

Par vairāku paaudžu kopā sadzīvošanu šajās mājās runā labprāt un ar sirsni. Antra ar prieku stāsta, cik jauki, ka ik dienu kopā var sanākt saime, pārrunāt dienas darbus, apjautāties, kā otram klājas. Arī Lucija saka, ka priecājas par dzīvošanu kopā, ka ir neizsakāmi mīļi rītos dzirdēt daudzus: “Labrīt!” un vakaros vēlēto “Ar labu nakti”. “Viena negribētu dzīvot,” atklāj Lucija. Savukārt Antra, runājot par vecākiem cilvēkiem, ar izbrīnu konstatē, ka dažās ģimenēs vecākus mēdz atdot uz pansionātu. Ar kādām sajūtām tad cilvēks tur lai dzīvo, ja paliek mājās, tuvinieki, kuriem it kā vairs neesi vajadzīgs? Un ko tad vecitīm gaidīt? Šķiet, tikai – aiziešanu no šīs dzīves. Savukārt mājās rit ierastais dzīves ritms, te noder vecāka cilvēka padoms un bieži vien arī palīdzība, piemēram, bērnu pieskatīšanā. Savai mammai meita un dēls ir pateicīgi gan par audzināšanu, gan atbalstu ik uz soļa. Viņa pratusi izteikt domas, neuzspiežot savu viedokli vai neapspiežot bērnu vēlmes. “Mamma ļāva izvēlēties pašiem, bet, ja vajadzēja palīdzēt, nekad neatteica,” runājot par jaunības gadiem, atceras Antra. Piemēram, kādā vasarā, kad jau bija piedzimuši Rūdis un Amanda, mamma brauca līdz bērniem uz mūzikas festivālu, lai mašīnā pieskatītu mazos un viņas lielie bērni varētu dejot.

Lucijas bērni izvēlējušies palikt dzīvot savās dzimtajās mājās, strādāt savā saimniecībā, ko vecāki iekopuši un izveidojuši. Antra pārtraukusi darbu skolā, jo grib padzīvot sev un saviem tuvajiem cilvēkiem. Viņa sākusi dziedāt Beņislavas etnogrāfiskajā ansambli un priecājas, ka beidzot tikusi pie latviešu tautas tērpa, kā arī sūta sveicienus saviem kolēģiem Tilžas internātpamatskolā, atzīstot, ka apbrīno viņu darbu un skolai veltīto laiku, ko jāatruj no sevis, ģimenes un bērniem. Edgars kopj zemi un jau piecus gadus savus trīs bērnus audzina tikai ar māsu un mamma palīdzību, jo bērnu māte izvēlējās dzīvot citur. Bērni zina, ka kaut kur pasaulē dzīvo viņu mamma, bet neko vairāk. Jaunākais dēls Armands savu māti

leklausās cits cita vēlmēs. “Kā mūs vecāki audzināja, tā mēs audzinām bērnus, savu gribu neuzspiežam. Ja dzīvē kļūdsies, paši par to domās un atbildēs, nevis vainos vecākus. Ja arī mūsu bērni, piemēram, izvēlēties braukt dzīvot uz ārzemēm, tā būs viņu izvēle. Mūžs ir iss, galvenais, lai katrs par savu mūžu esam gandarīts,” atzīst Antra.

pat neatceras. “Jauki, ka mums ir tētis, krustmāte un *baba*, ka ir ģimene un mājas,” spriež Amanda, kura šogad uzsāks mācības 7.klasē. Viņa ar brāļiem un brālēniem kopīgi sapņo par skolas gaitu sākumu, jo visi nepacietīgi gaida satikšanos ar klasesbiedriem. Tutiņņu mājās ierasts, ka te var ciemoties arī bērnu klasesbiedri. Pie mājām, kur izveidots parks, var kurināt ugunsgrūdu, cept desiņas, spēlēt bumbu.

Lucijas pieci mazbērni vasarā gan atpūšas, gan palīdz lauku darbos un cītīgi iet uz mežu ogot, lai kārotos naškus varētu pirkt par savu naudu. Katram no viņiem savs raksturs un vēlmes, domājot par nākotnes plāniem. Amanda, piemēram, vēlas kļūt par veterinārārsti, lai palīdzētu dzīvniekiem. Vēl viņa aizraujas ar pārļošanu, pacietīgi un ar izdomu gatavo dažādas rotas. Savukārt Nauris aizrāvies ar naudas monētu kolekcionēšanu. Katram no bērniem ir kāds talants, ko ģimenē pamana un cenšas attīstīt.

Čakla ģimene

Kopj māju, sporto un dejo

LUCIJU un IVARU ZARIŅUS pagastā zina kā čaklus, sportiskus un inteliģentus cilvēkus, kuri iepriekš dzīvoja Rīgā. Viņi atjaunojuši Lucijas vectēva māju, iekopuši tās apkārtni, kas šobrīd līdzinās paradīza stūrītim uz zemes.

Visapkārt mājai zied puķes, pagalmā glīti nopļauts mauriņš, uz galda smaržo āboli... un pretī nāk smaidīga saimniece. Te ir viņas vectēva mājas. “Tik daudzus gadus nezināju, ka par šo nav labākas vietas uz pasaules,” atklāj Lucija. Māju, kurai naktīs cauri skaidu jumtam varēja skaitīt zvaigznes, sāka atjaunot pirms aptuveni 20 gadiem. Atgriezušies no Rīgas, Lucija un Ivars sāka nodarboties ar lauksaimniecību. Audzēja tulpes (tas bija tolaik, kad arī Andris Šķēle nodarbojās ar biznesu, bet saimniece spriež, nez kāpēc citi no tā kļuva bagāti, bet citi nē), vēlāk - kartupeļus un graudus, turēja govīs, rucšus, vistas, zosis, vingliemežus... Tomēr cerētās peļņas nebija, vien izdevumi un darbs. Bija laiks, kad izaudzētos kartupeļus pavasarī bēra tačkā un veda izgāzt, kad izslaukto pienu izlēja turpat netālu no kūts, jo neredzēja iespēju to visu realizēt. No mājas, kas atrodas skaistā meža ielokā, nokļūt līdz ceļam un nogādāt pienu līdz pienotavai, īpaši ziemā, bija problemātiski. Bija jādomā, vai daži nopelnītie lati spēs kompensēt sabojāto veselību? Arī kartupeļu realizācija neizdevās, jo neatmaksājās ceļa izdevumi. Tos saimniekošanas gadus, kad nebija pat naudas pastmarkai, lai aizsūtītu mammai Ziemassvētkos apsveikumu, Lucija un Ivars atceras ar skumjām. Jā, viņi bija paēduši, varēja saklāt bagātīgu galdu ciemiņiem, bet tajā pat laikā nebija naudas, lai samaksātu par siena presēšanu vai govju ārstēšanu. Tad viņiem nebija pensijas, un nevarēja arī iet aizņemties, jo kurš dos, zinot, ka viņiem nav regulāru ienākumu? Zariņi atgriezās strādāt Rīgā, uz Lazdukalnu brauca vien pavadīt brīvdienas. Tagad, kad abi saņem pensijas, viņi atkal dzīvo šeit, bet ar lauksaimniecību vairs nenodarbojas.

Lucija un Ivars apprecējās 1970.gadā, ir izaudzinājuši divus

Milestībā un satībā.

“Dzīvojam, kā gribam. Ja kāds jautā, kāpēc mums tik daudz puķu, atbildu, ka mums pašiem vajag, lai būtu skaisti,” stāsta saimniece. Viņa brīvajos brīžos deju senioru deju kopā “Tonuss” un deju kolektīvā “Ezerrieksts”, šad tad uzraksta kādu dzejoli. Tie ir par dažādām tēmām, arī par milestību.

dēlus – Didzi un Andri. Didzis ir zināms Dakāras rallija braucējs (tas, šķiet, iedzimts, jo arī Ivars un Lucija brauca rallijā), šobrīd strādā Portugālē. Andris ir datorgrafīķis, reklāmu speciālists, apguvis arī mērnieka specialitāti, šobrīd strādā uzņēmumā “Latvijas dzelzceļš”. “Ar Ivaru mēs iepazināmies mežā, orientēšanās sacensībās, abi esam azartiski. Mums patīk ceļot, esam izbraukājuši visu Eiropu. Agrāk katrā atvaļinājumā ceļojām, - vispirms braucām ar moci, vēlāk ar mašīnu. Bērni izauguši uz riteņiem,” stāsta saimniece. Runājot par laulības gadiem, saimnieki atzīst, ka tie bijuši ļoti satīcīgi. Nelielas domstarpības vien radušās ārējo faktoru ietekmē, kad mājās nebija naudas. Par spīti tam, viņi saprotas no pusvārda, abiem joprojām ir kopīgas intereses, labi dēli un mīļi mazdēli.

Zariņu ģimenē ierasts – ja ko dara, tad no sirds un kārtīgi. To Lucija prasīja arī no saviem darbiniekiem, strādājot celtniecībā (bijusi gan būvdarbu vadītāja, gan iepriekš korektore izdevniecībā “Liesma”).

Lazdukalna pagastā

Zelta pāris

Noskatīja, apprecēja un atveda mājās čaklu sievu

ANNA un JĀNIS PLEŠI aizvadītajā gadā nosvinēja savas zelta kāzas. Abu kopdzīvē izaugušas divas meitas – Genovefa un Lucija. Karstajā dienā, kad ciemojamies viņu mājās “Pelnupes” ciemā, saimniece rosās pa istabu, bet saimnieku sastopam pagalmā.

Jānim apritējuši 83 dzīves gadi, Anna savukārt ir divus gadus vecāka par dzīvesbiedru. “Iepazināties, strādājot kolhoza darbos. Vairāk par pusgadsimtu esam sadzīvojuši labi – ne strīdējušies, ne kāvušies. Arī daudz dusmojušies (tā, lai ilgu laiku nerunātu) viens uz otru neesam. Veselība vēl mums turas, pie dakteriem bieži nebraucam,” viņi stāsta. Ikdienas darbos daudz palīdz meitu ģimenes, sagādā malku, palīdz dārza darbos, atved no veikala nepieciešamo pārtiku.

Kā izdevies pašiem pusgadsimtu draudzīgi nodzīvot? Vai laulības dzīvē iztika bez grādīgā? “Kolhoza laikā gadījās, ka mazliet iedzēru, tagad – nē. Tad jau par vienu nokavētu dienu vajadzēja atskaitīties, nevarēja dzert, bija jāstrādā. Jaunajiem ieteiktu vairāk piekāpties, nevis būt principiāliem. Tiem, kuri strīdos uzliesmo kā uguns, dzīvē iet raibi, rožaini,” secina Jānis.

Pusgadsimtu kopā. “Anna ir darba cilvēks, tāpēc viņa ieskatījos un atvedu no Slavītiem uz savām dzimtajām mājām,” saka Jānis. “Arī es par vīru varu teikt tikai tos labākos vārdus,” pārliecināta Anna. Ik rīts viņu mājās sākas ar rūpēm vienam par otru. Piemēram, Jānis rītos ceļas pirmais un jau apdara dažus darbus, lai dzīvesbiedre varētu mazliet ilgāk atpūsties.

Daudzbērnu ģimene

Saprotas darbos un sadzīvē

VIVITA VOITE un EDGARS KUPČS kopā dzīvo 8 gadus. Ciemojoties pie viņiem Skujetnieku ciema renovētās mājas dzīvoklī, sastopam Vivitu un bērnus – 18-gadīgo Aldi, 5-gadīgo Saniju un mazo Santu, kurai apritējuši vien 9 mēneši. Edgars tobrīd bija darbā – z/s “Pupāji” gaterī.

Abu liktenīgā sastapšanās notika veikalā, kur Vivita strādāja par pārdevēju. “Lai arī tepat vien dzīvoju, Edgaru līdz tam nepazinu. Tik vien zināju, ka ģimenē viņi ir 4 brāļi,” atceras jaunā sieviete. Līdz tam viņa pabeidza pavāru skolu, prakses laikā strādāja Tilžas vidusskolā, dzīvoja Vectilžā un vēlāk privātajā mājā, kas atradās netālu no Skujetniekiem, audzināja Aldi. “Sameklēju šeit dzīvokli. Labi, ka bijušie īpašnieki atļāva maksāt par dzīvokli pa daļām, jo uzreiz nepieciešamās naudas summas nebija. Edgars vispirms strādāja Valmierā, tad Balvos. Piedāvāja arī man pārcelties uz dzīvi Balvos. No sākuma šaubījos, vai piekrist dzīvot pilsētā, jo visu izpārdot var viegli, bet atgūt atpakaļ ir grūti,” stāsta Vivita. Dzīvojot Balvos, jaunajā ģimenē piedzima Sanija. Drīz pēc tam izputēja Edgara darbavieta un viņi atgriezās atpakaļ Skujetniekos.

Runājot par abu kopdzīvi, Vivita atklāj, ka sākumā baidījies, vai Edgars spēs pieņemt un audzināt Aldi kā savu dēlu. Izrādījās, bailes bija veltīgas. “Tikai vienreiz pa šiem gadiem Edgars ir saklīdzis uz Aldi, un tas bija par ilgo sēdēšanu pie datora. Sadzīvojam labi. Aldis Edgaram dažreiz gaterī palīdz, citreiz abi mežā strādā. Labi, ka viņi saprotas, jo es taču Aldim neiemācīšu vīriešu darbus, piemēram, griezt ar motorzāģi,” atzīst Vivita.

Ikdienā viņa ir gādīga, čakla mamma un sieva (lai arī oficiāli laulība nav noslēgta, jo uzskata, ka ne jau zīmogs pasē vai kāzu rituāls ģimeni satur kopā). Viņi ir uzcēlušī siltumnīcu, ierīkojuši dārzu, lauku īpašumā iestādījuši 26 ābeles. Mājās tagad rit saspringtais konservēšanas laiks, kad saimniece steidz likt burciņās izaugušo tomātu un gurķu ražu. Ar mīlestību gatavotie krājumi ziemai noderēs ne tikai pusdienām ģimenes lokā, bet būs arī ko iedot līdzī Aldim uz Viļānu arodvidusskolu, kur viņš mācās par elektriķi.

Aldis ir patstāvīgs, kluss, noslēgts un labs jaunietis. Mammai vienīgi gribētos, lai viņam būtu vairāk draugu. Vivita priecājas, ka dēls nesen sācis dejojot Viļānu deju kolektīvā “Ritvari”, piedalījies dziesmu un deju svētkos. Sanija ir mierīga, bet arī emocionāla, mēdz ātri apvainoties. Dažkārt pārdzīvo, ka

Kuplā ģimene. Pabalstus uz pagastu viņi prasīt neiet. Paši strādā un domā, kā nodrošināt dzīvi sev un bērniem.

mammas klēpī sēž mazā māsa, tāpēc mēdz pajautāt, vai mamma mīl abas meitas vienādi? Savukārt Santa pārsteidz, īpaši mūs – ciemiņus, ar savu prātīgumu un patstāvību. Viņa mierīgi spēlējas un neprasa daudz uzmanības. Šķiet, var redzēt, ka bērns ir mīlēts un jūtas drošībā.

Vivita dzīvē pieradusi pajauties uz sevi, saviem spēkiem, arī tuvo cilvēku atbalstu. Dzīvē un darbos viņiem ar Edgaru saskan. “Abi esam diezgan ātri pēc dabas, tomēr Edgars ir tas, kurš vairāk piekāpjas. Kādreiz šķita jocīgi, ka, ejot uz dārzu, viņš paņem no manām rokām spaini. Domāju – es taču pati varu! Bet tagad esmu pārliecināta, ka tā vajag,” saka Vivita. Ik vasaru viņi kopīgi brauc uz Dievmātes svētkiem Aglonā, bērnus pieskatīt palīdz Edgara vecāki. Par to, kā arī par transportu un citu atbalstu, Vivita saka viņiem paldies.

Vivita, tāpat kā liela daļa Skujetniekos dzīvojošo cilvēku, vasarās čakli ogo. Mellenēs un brūklenēs viņa iet katru vasaru, lasa arī dzērvenes. “Cilvēki mēdz teikt, ka nav darba. Labi, ziemā varbūt var iet uz pagastu prasīt pabalstu, bet vasarā, lai nopelnītu mežā naudu, ir tikai lasīšanas vaina. Gaidot Santu, gāju uz mežu divreiz dienā – salasīju ogas, atnācu mājās, atpūtos un gāju vēlreiz,” stāsta jaunā sieviete. Meža veltes ir gan ienākumu avots, gan arī vitamīni, ko izmantot, gatavojot krājumus ziemai.

Aptauja

Vai šonedēļ apmeklēsiet Aglonu?

LEONARDS RAKICKIS: -Jā, došos uz Aglonu 14. augustā. Labi, ka novads atbalsta iedzīvotājus un dod transportu, lai nokļūtu Dievmātes svētkos. Būt tur, kur lūdzas kopā daudz cilvēku, ir ļoti liela svētība. Galvenais ir piedalīties svētajā Misē un pieņemt svēto Komūniju. Apmeklējot dievnamu svētdienās, saņemam priesteru svētību, bet Aglonā ir iespēja saņemt bīskapa apustulisko svētību. Ļoti lielu svētību saņem svētceļnieki, un svētība arī tiem, kuri izmitina svētceļniekus.

ANITA STALIDZĀNE: -Iespējams, šonedēļ aizbrauksim uz Aglonu. 14. augusta pēcpusdienā atgriezšos no Eko skolotāju trīs dienu nometnes, kas notiks Liepājas pusē. Pērn arī šajā laikā notika skolotāju nometne, tāpēc uz Aglonu netiku. Man Aglonā patīk būt 14. augusta vakarā, kad var piedalīties Krustaceļā. Parasti tad arī aizejam līdz avotam pēc ūdens, kā arī pie Dievmātes svētglezas. Vēl ierasts aiziet līdz kapiem, kur atrodas Dievmātes statuļa. Tur lūdzam kopā ar citiem cilvēkiem par veselību. Gribētu uzzināt un saprast, kas ar šo vietu kapos saistīts, kāpēc tur iespējams saņemt žēlastības. Katru gadu nesanāk apmeklēt Dievmātes svētkus, bet cenšamies. Esam veduši arī bērnus uz Aglonu.

ANNA SERGA: -Iespējams, braukšu. Priecājos, ka šogad svētceļojumā uz Aglonu pirmo reizi iet mana mazmeita Elīna. Parasti cenšos nokļūt uz Vissvētākās Jaunavas Marijas Debesīs uzņemšanas svētkiem 14. augustā, piedalīties Krustaceļā, paņemt uz mājām ūdeni no svētavota. Esam braukuši arī ar autobusu, bet šoreiz dosimies ar mašīnu, atvedīsim mājās Elīnu.

LUCIJA JAUNŽEIKARE:

-Domāju, šogad nebūs iespējas aizbraukt uz Aglonas svētkiem. Ir bijuši gadi, kad esmu piedalījusies šajos svētkos. Parasti braucu, lai apmeklētu svēto Misi 15. augustā. Ja būtu iespēja braukt arī šoreiz, protams, brauktu. Malači ir tie cilvēki, kuri uzdrīkstas, upurējas un iet svētceļojumā.

ZINĀIDA SEIKSTULE: -Jā, braukšu noteikti. Došos ceļā ar savu mašīnu 14. augusta vakarā, ņemšu līdzī arī māsu un viņas vīru. Gandrīz katru gadu cenšos apmeklēt Dievmātes svētkus Aglonā. Piedalos Krustaceļā un svētajā Misē. Visu laiku esmu ticējusi un ticu Dieva spēkam.

Pie Lazdukalna pagasta ģimenēm ciemojās A. Socka

Jaundzimušie

Ģimenes dzemdībās vieglāk. 25.jūlijā pulksten 9.27 piedzima puika. Svārs – 3,950 kg, garums 53 cm. Puisēna māmiņai Tatjanai Ņikitinai no Līvāniem šis ir otrais dēliņš, kuru nolemts nosaukt par Andriānu. Nu jau otrā dēla māmiņa ir pārliecināta, ka vīriešiem, gaidot pasaulē savus mantiniekus, jāpiedalās ģimenes dzemdībās: “Tēva loma ir ļoti svarīga kopš bērna pirmās dzimšanas dienas. Bez vīra atbalsta patiešām klātos grūti.” Tāpat viņa spriež, ka obligāts šis pasākums nav, jo ir vīri, kuriem, redzot asinis, kļūst slikti. “Tāpēc jau nevajag cilvēku nosodīt,” viņa uzskata. T.Ņikitina, jautāta, kurā gadalaikā, viņasprāt, vieglāk izturēt grūtniecību, atzina, ka vasarā: “No karstās saules var paslēpties, bet pamēģiniet ziemā ar lielu puncī uzvilkt kažoku un zābakus!” Ņikitinu pāris lūdza nodot vissirsnīgāko paldies Balvu mediķiem, kuri dzemdību nodaļā dara brīnumus. “Medicīnas darbinieki zinās, par ko mēs runājam,” piebilda līvāniete.

Kuplāka jubilāru saime. 29.jūlijā pulksten 19.07 piedzima meitenīte. Svārs – 3,480 kg, garums 54 cm. Meitenītes mammai Skaidrītei Lukjanovai no Rēzeknes šis ir trešais bērniņš. Jāpiebilst, ka Skaidrīte ar vīru Mārci vasaru kopā ar meitu Līvu (6,5 gadi) un dēlu Raivi (7,5 gadi) pavada Krišjānos. Nu jau trešā bērniņa vecāki smeļ, ka sākotnēji gaidījuši dēlu un tikai trešajā ultrasonogrāfijas pārbaudē noskaidrojies, ka piedzims meitiņa. Vecāki jaundzimušo nolēmuši nosaukt par Luīzi, kaut arī, kā piebilst viņi, padomā bija vairāki vārda varianti - Elīza, Estere un Elīna. Mazā Luīzīte piedzima ģimenes dzemdības, kas, kā jau vairums jauno māmiņu apgalvo, atvieglo dzemdību procesu. Izņēmums nav arī Skaidrīte – viņa zina teikt, ka lielu morālu atbalstu sniedz pat viens vīra pirksts: “Svarīgi, lai ir, pie kā pieturēties, no kā sajūst atbalstu.” Luīzes piedzimšana papildinājusi jūlija gaviļnieku sarakstu ģimenes, radu un draugu lokā. “Jūlijā mums būs jau sešas jubilejas,” secina Lukjanovu pāris.

Jāstrādā vaiga sviedros. 24.jūlijā pulksten 17.41 piedzima meitenīte. Svārs – 3,200 kg, garums 52 cm. Meitenītes māmiņai Inesei Naumovičai no Alūksnes novada Annas pagasta šis ir otrais bērniņš – mājās māsiņu gaida sešgadīgais brālis Agmonts. Jaundzimušās tētis Aivis atklāja, ka ļoti gaidījis meitiņu: “Kad otrajā sonogrāfijas pārbaudē pateica, ka tā arī būs, sapratu - plāns izpildīts!” Jāpiebilst, ka Aivis vainojams arī pie meitenītes vārda izvēles. “Respektēju vīra lēmumu meitiņu nosaukt par Diānu,” jokoja jaunā māmiņa. Savukārt Aivis, lūgts atklāt recepti, kā panākt to, lai ģimenē būtu gan puika, gan meitene, atsmaidīja, piebilstot: “Jāstrādā vaiga sviedros!” Ja Inese spriež, ka demogrāfijas uzlabošanas plāns nu ir izpildīts, tad vīra kungs pagaidām domīgi grozīja galvu. “Tad jau redzēs,” viņš prātoja. Naumoviču pāris nešaubās, ka topošajām māmiņām, dodoties uz dzemdību nodaļu, nevajag pārlieku satraukties. “Tūkstošiem gadu bērni ir dzimuši un turpinās dzimt. Viss būs kārtībā,” viņi apgalvo.

Parādijās tikai uz sekundes simtdaļu. 24.jūlijā pulksten 5.08 piedzima meitenīte. Svārs – 3,130 kg, garums 53 cm. Pirmdzimtās māmiņa Simona Karaseva no Alūksnes, smaidot atceras, ka ne pirmajā, ne otrajā ultrasonogrāfijas pārbaudē nevarēja noteikt bērniņa dzimumu: “Tikai trešajā pārbaudē uz sekundes simtdaļu ieraudzījām, ka gaidāma meitiņa.” Simona atzina, ka nevajadzējis ilgi lauzīt galvu, kā nosaukt jaundzimušo: “Atmiņā saglabāties kursabiedres meitas Klintas tēls ar sprogainiem matiem, tādēļ meitiņu nosaucu par Klintu.” Jaunā māmiņa spriež, ka meitiņas dzimšanas datums ir jauka dāvana vecmammai, kura vārdadienu svin jūlija beigās. Mazo Klintu S.Karaseva raksturo kā lielu miegamīci. “Viņa nav čakla ēdāja,” secina jaunā māmiņa. Topošajām māmiņām Simona novēl nebaudīties no dzemdībām, uzsverot, ka sievietēm nav svarīgāka uzdevuma, kā kļūt par mammām.

Visticamāk, nosauks par Ralfu. 21.jūlijā pulksten 3.13 piedzima puika. Svārs – 2,130 kg, garums 48 cm. Nu jau otrā dēliņa māmiņa Rūta Melnūdre no Alūksnes novada Mārupes pagasta priecājas, ka jaundzimušo mājās gaida 2,5 gadus vecais brālis Ričards, kurš jau pirms dzemdībām māmiņu samīloja un sabučoja, saprotot, ka ģimenē gaidāms papildinājums. Jaundzimušo, kā pieļauj Rūta, nosauks par Ralfu, jo to ļoti vēlas tētis Kristaps. R.Melnūdre secina, ka grūtniecība vasarā ir daudz grūtāka nekā ziemā: “Tā tas patiešām ir, jo vasarā ir karsts un smacīgs.” Jaunā māmiņa nojautusi, ka otrais bērniņš būs puika, kaut gan omīte vēlējusies mazmeitiņu. Jautāta, kāds, viņasprāt, ir optimālais bērnu skaits ģimenē, Rūta atzina, ka 2 vai 3 bērni. Jāpiebilst, ka arī viņas pirmais dēliņš piedzima Balvos. “Man šeit patīk,” paskaidroja māmiņa.

Piedzima brašs vīriņš. 11.augustā pulksten 12.26 piedzima puika. Svārs – 3,960 kg, garums 54 cm. Nu jau otrā dēliņa vecāki Linda un Raimonds Gritāni no Jaunvilāniem jaundzimušo nolēmuši nosaukt par Jēkabu. Jautāti, vai vārds ilgi meklēts, jaunie vecāki paskaidroja, ka patīk tradicionālie latviešu vārdi. “Ne velti pirmdzimto nosaucām par Jāni,” viņi piebilda. Abi dēli dzimuši ģimenes dzemdībās, turklāt Balvos. Linda nešaubās, ka topošajām māmiņām nevajadzētu piespiest otrās pusītes obligāti doties uz dzemdību nodaļu, lai piedalītos ģimenes dzemdībās: “Tas ir katras ģimenes individuāls lēmums, jo var gadīties, ka pati māmiņa nevēljas labi šajā gadījumā. Tāpat arī ne visiem vīriešiem tas ir pieņemami.” Pats Raimonds gan uzskata, ka nekas pārcilvēcisks vīriešiem dzemdībās nav jāpiedzīvo. Taujāts par jaundzimušā raksturu, tētis atjokoja, ka pirmās 24 stundas liecina par to, ka piedzimis brašs vīriņš: “Ēd labi, gulēt neļauj!”

Lappusi sagatavoja E.Gabranovs

Futbols

Sarīko Bēržu draudzes futbola turnīru

6. augustā Bērzpili notika Bēržu draudzes futbola turnīrs, kurā piedalījās 68 sportisti - septiņas komandas no Daugavpils, Aglonas, Ludzas, Ciblas, Kaunatas, Baltinavas un pašmāju futbola komanda.

Viens no sacensību organizatoriem Jānis Ikstens pastāstīja, ka Bērzpils futbolisti līdzīgās sacensībās piedalījušies jau pirms diviem gadiem Gaigalavā. Uz Bērzpili bija uzaicinātas vairākas komandas, no kurām pieteicās desmit, bet atbrauca septiņas: "Draudžu turnīriem ir sava *pievienotā vērtība*. Ja citos mačos spēlētāji *plēšas* savā starpā, cīnās ar zobiem un nagiem, mums cīņā par uzvaru valda draudzīgas attiecības. Esam sarūpējuši kausus, medaļas, dāvanas, arī pārsteiguma balvas komandām, jo bija daudz sponsoru." Diena sākās ar dievkalpojumu Bēržu Romas katoļu baznīcā, ko vadīja prāvests Oļģerts Misjūns un kurā piedalījās arī citu draudžu prāvesti. Ludzas Romas katoļu draudzes prāvests Jānis Kolns šīs spēles uzskata par labu tradīciju, kas savulaik sākusies Balvos, tad turpinājusies Ludzā, Krāslavā un Gaigalavā. "Nākamgad spēles rīkos komanda, kas uzvarēs Bēržu draudzes turnīrā. Spēlēju kā pusaizsargs, jo smejos, ka prāvests nevar būt uzbrucējs. Es spēlēju savā draudzes komandā, un tūlīt iesim laukumā pret Ciblas futbolistiem. Mēs trenējamies vienu reizi nedēļā, ziemā sporta zālē, vasarā - laukumā," atzina prāvests J. Kolns. Viņš piebilda, ka Dievs katru cilvēku uzrunā dažādos veidos. "Vienam tiek viena dāvana, citam - cita. Svarīgi, kā mēs protam saņemt šīs Dieva dāvanas. Ja atpazīsim tās, Dievs mūs uzrunās. Kristīgais futbols atšķiras vienīgi ar to, ka tas sākas ar dievkalpojumu - ar lūgšanām, un spēle norit bez lieliem asumiem," uzsvēra J. Kolns.

Baltinavas un Šķilbēnu draudžu prāvests Staņislavs Prikulis šoreiz spēlēja Baltinavas komandā ar vēl septiņiem puīšiem. "Bumba ir apaļa arī tad, jo to spēlē priesteris. Un uz laukuma jāievēro tie paši noteikumi, kas visiem. Prieks ir gan miesisks, gan dvēselisks, un sports palīdz cilvēka attīstībai. Baznīca ir par veselīgu dzīvi. Galvenais ir piedalīties un pabūt kopā. Komandas spēle māca uzticēties otram. Ja izdodas uzvarēt, ir prieks," teica St. Prikulis. Viņš piebilda, ka pirmajā spēlē pret Ciblu jau gūta uzvaru. Tiesa, bumbu vērtos pēdējā brīdī iesita Aivars Kleins. "Taisnība teicienam, ka cerība mirst pēdējā," smaidot piebilst priesteris. Savukārt Bēržu draudzes prāvests Oļģerts Misjūns, lai arī nespēja laukumā ar savu komandu, bija līdzās un neslēpa, ka savs laiks lūgšanām, savs sportam. "Nevar darīt tikai vienu lietu, cilvēkam vajag būt daudzpusīgam. Šoreiz esmu komandas, kurā spēlē lieliski puīši, atbalstītājs. Zinu, ka puīši prot gan uzvarēt, gan pieņemt zaudējumus, jo ne visi vienmēr var būt uzvarētāji. Visiem šodien vēlēju mieru sirdīs un prieku par satikšanos," teica

Uzvar Ciblas komanda. Bēržu draudzes futbola turnīrā cīņā par 1. un 2. vietu veiksmē bija Ciblas komandas pusē.

Uzbrukumā Dāvis Raciborskis. Bērzpīlieši kopvērtējumā izcīnīja bronzas medaļas. Komandā spēlēja arī Lauris Ikstens, Edgars Konivāls, Ervins Ziemelis, Armands Rakstiņš, Emīls Gasperts, Andris Zvejnieks, Arvis Karačkovs, Gundars Arbidāns, Vilnis Rakstiņš.

O. Misjūns. No Aglonas atbrauca 13 spēlētāji. Aglonas draudzes prāvests Andžejis Lapinskis atklāja, ka seko līdzīgai spēlei, un ik brīdī ir gatavs iziet laukumā, ja kādam no spēlētājiem būs grūti: "Patīkami, ka kopā sanāk kristīgie jaunieši, viņi iepazīst viens otru un ar savu ticību stiprina viens otru. Ja tu esi kristietis, tu vari priecāties tāpat kā citi, bet sports audzina jauno cilvēku raksturu."

Ļoti spraiga cīņa noritēja tieši par 1. un 2. vietu. Puīši centās vaiga sviedros, bet šoreiz veiksmē bija Ciblas komandas pusē, jo tieši pēdējās sekundēs Ciblas komanda pievarēja Daugavpils komandu ar 3:1. Pēdējās minūtes rezultāts bija 1:1, pēdējās 3 minūtes - 2:1, bet pēdējās sekundēs Ciblas komandai izdevās pārspēt Daugavpils komandu un iegūt trīs vārtus. Cīņā par 2. un 3. vietu tikās Bērzpils un Baltinava, un arī šī spēle bija interesanta. Līdzjutējiem bija prieks, ka savējie - Bērzpils futbolisti - uzvarēja Baltinavas komandu ar rezultātu 3:0. Par labāko spēlētāju atzina Ludzas prāvestu Jāni Kolnu.

Skaisti piemiņas kausi. Tos Bērzpils organizatori bija meklējuši un pasūtījuši Daugavpilī.

Vietu sadalījums:

1. vieta - **Cibla**
2. vieta - **Daugavpils**
3. vieta - **Bērzpils**
4. vieta - **Baltinava**
5. vieta - **Ludza**
6. vieta - **Agļona**
7. vieta - **Kaunata**

Pateicība

Milzīgu paldies sakām Romas katoļu draudžu futbola turnīra atbalstītājiem, kuri mums palīdzēja ar padomiem, darbiem, idejām un finansēm. Bet vislielāko paldies sakām Bēržu draudzes prāvestam Oļģertam Misjūnam, Balvu novada pašvaldībai, Bērzpils vidusskolas kolektīvam, pavārēm Gaļinai un Annai, i. u. "Mirza", Rēzeknes gaļas kombinātam, SIA "Rūtas LB", Andrim Tūmiņam, SIA "SENDA DZ", z/s "Dziļāunītes", Bērzpils pagasta pārvaldei, Bērzpils bibliotēkai, SIA "Ananass", Aina Zvejnieci ar ģimeni, Ivetai Raciborskai ar ģimeni, Elinai Rakstiņai, z/s "Kareļi", z/s "Margaritas", Bērzpils brīvprātīgajiem jauniešiem, z/s "Ievas", Annai Krivišai, Ākuļu ģimenei, Marciannai un Pēterim Kindzuļiem, Ikstenu ģimenei un Rakstiņu ģimenei.

Pasākuma organizatori

Īsumā

Sarīko nakts turnīrus

Pie Balvu pamatskolas aizvadītā sestdienā deviņos vakarā sākās rosība - šeit notika "Mini pitch futbola sacensības" un "Balvi open street 2013". Lai arī pasākumu iztraucēja uznākušais lietus, uzvarētājus tomēr noskaidrot izdevās. Strītblolā pieteicās 11 vīriešu un 3 sieviešu komandas. Sievietēm uzvarēja komanda no Alūksnes "Iekšlietu Ministrija", bet vīriem "AA Agro", kurā spēlēja Lauris Krēmers, Andis Petuks, Elvijs Kindzulis, Oskars Kapteinis. 2. vietā komanda "Lave" (Alūksne), bet 3. vietā "Nauris" (Rugāji). Mini futbolā pieteicās 9 komandas, 1. vietu izcīnīja "Sniedziņš", kurā spēlēja Aleksandrs Šņegovs, Sandis Locāns, Jurgis Vilciņš, Sandis Lipe, Aigars Savičs. 2. vietā "Gazmjaz"- Ingus Zaharāns, Ņikita Kumačovs, Edgars Plutovs, Rihards Ščogols, Jānis Mačs, 3. vietā Gints Grīslis, Jurijs Kolosovs, Andrejs Kolosovs, Andrejs Strapcāns un Dāvids Kolosovs.

Piemiņas turnīrs volejbolā

10. augustā pie Balvu ezera notika Aigara Kairiša piemiņas turnīrs pludmales volejbolā. Pieteicās septiņas veterānu un jauktās komandas, kā arī septiņas vīriešu komandas.

Ar ziediem un klusuma brīdi sportisti kapos pieminēja Aigaru Kairišu. Bija ieradušies draugi un kolēģi arī no Gulbenes un Madonas. Veterāniem uzvarēja "Ozolmājas"- Imants Kairiņš un Aigars Pušpurs, bet vīriešiem Elmārs Rakstiņš un Mārtiņš Jansons, atstājot aiz sevis Raiti Tiltiņu un Gati Augustānu.

Uzvar Balvu Sporta centrs

Ar spēlēm Gulbenē noslēdzies Latvijas ZA reģiona futbola čempionāts "B" vecuma grupā. Uzvaru un zelta medaļas izcīnīja Balvu Sporta centra komanda - Aleksejs Jemeljanovs, Jānis Mačs, Ņikita Raspopovs, Agris Laicāns, Ralfs Frolovs, Vadims Šņegovs, Mairis Morozovs, Arvis Šarabaiko, Māris Žugs, Dāvids Haluss, Dāvits Šaluncs, Aleksandrs Semjonovs, Gvido Dokāns. Komandu trenē Jānis Zakariņš.

Turnīra tabula

Komanda	S	U	N	Z	V	P
1. Balvu SC	8	6	1	1	17:9	19
2. Ludzas NSS	8	5	1	2	11:5	16
3. MBJS/Varakļāni	8	4	0	4	15:11	12
4. FB Gulbene	8	4	0	4	10:12	12
5. Madonas BJSS	8	0	0	8	6:23	0

Labākie futbolisti Balvu Sporta centra komandā bija Ņikita Raspopovs un Dāvits Šaluncs.

Lappusi sagatavoja Z. Logina

Jaunākie žurnālu numuri

Dari Pats

⇒ Prasiet mums. Jūs jautājat – mēs atbildam.

⇒ Pauls Jaunzems. Akmens tēlnieks demonstrē akmens apstrādi.

⇒ Jumta logs. Izbūve no A līdz Z, soli pa solim. Tas ir tik vienkārši!

⇒ Pinam klūgas. Dekoratīvi pinumi dārza interjerā.

⇒ Gulta... retro stilā! Kad satiekas pildīndurvis un vecs

gultas karkass...

⇒ Terases jumts no audekla. Risinājums skandināvu gaumē.

⇒ Virtuves dekoratīvās listes. Vienkāršs remonts: nomaiņa limējot, nevis skrūvējot.

⇒ Betona pavards, kā arī grils un dizaina elements pagalma interjerā.

⇒ Trušu būris. Kā uztaisīt mājokli dažādiem mājdzīvniekiem.

⇒ Amatnieku knifi. Kā strādāt ērtāk, ātrāk, precīzāk.

⇒ Lielais konkurss. Laimē instrumentus Ls 200 vērtībā!

UNA

⇒ Viņa. Starp simts baltiem zirgiem. "Prāta vētras" starptautisko un sabiedrisko attiecību menedžere Guna Zučika.

⇒ Viņš. Varis un viņa EGO. Aktieris Varis Piņķis.

⇒ Harmonija ar sevi. Randiņš ar sevi.

⇒ Attiecības. Kā cimdus ar roku svešumā.

⇒ Temīdas kausos. Laulības

ligums – drošības spilvens.

⇒ Profesija – audžumamma. Dzīvesstils+misija+darbs. Tija Misiņa.

⇒ Iedvesmojošas biznesa idejas. Koši, rotaļīgi un kvalitatīvi.

⇒ Santjago ceļš. Mēnesis svētceļojumā.

⇒ Gardums. Laima kūka.

⇒ Mazā vīna skola. Es iemīļējos vīnā un savā nākamajā vīrā. Ieva Adamss.

⇒ Vasaras meitenes piedzīvojums. "Dāčā" viss ir mierīgi.

⇒ Stils. Mellenes ar pienu. Mammu, es tevi mīlu!

⇒ Skaistumam. Tvirtam augumam. Bez skalpeja un adatām.

⇒ UNAS seriāls. Eleonora Troja "Komēta privātai lietošanai".

⇒ Meiteņu sarunas. Pasper soli uz priekšu.

⇒ Stāsts. Nekad nesaki nekad. Nobeigums.

⇒ Idejas brīvam brīdim. Izrādes, mūzika, izstādes, festivāli.

Veselība

⇒ Iemīlējusies Parīzē. Stiliste un modes blogere Santa Bindenmane-Mihelone stāsta par mīlestību uz Parīzi, aizraušanos ar skrituļdēli un skriešanu.

⇒ Aizver acis un sajūti debesis! Vingrojumi līdzsvaram.

⇒ Prast piezemēties. Intervija ar Mārtiņu Šicu, Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta direktora vietnieku katastrofu

medicīnas jautājumos.

⇒ Slimība laika mašīnā. Masalas, masaliņas – augšamcēlušies spoki.

⇒ Roze – cinitāja ar ērkšķiem. Patiess stāsts par sievieti, kura uzveica vēzi.

⇒ Sportiskie makaroni. Receptes.

⇒ Jaunienācējs ģimenē. Neviena šķiršanās nav patīkama, taču ar laiku rodas vēlme pēc jaunām attiecībām. Nereti bērnu audzina tikai viens no bioloģiskajiem vecākiem. Kā palīdzēt bērnam aprast ar jaunienācēju ģimenē?

Prātnieks

7. kārtā

Balvu Centrālās bibliotēkas darbinieki aicina lasītājus, apmeklētājus un novadniekus iesaistīties šajā intelektuālajā spēlē, kuras jautājumi rosina pievērsties sava reģiona – Ziemeļlatgales – izpētei. Atbildes uz jautājumiem rodamas bibliotēkas novadpētniecības lasītavas piedāvātajos materiālos, Kultūrvēstures datubāzē (www.balvurcb.lv/kb/), BCB mājas lapā (www.balvurcb.lv) un citviet internetā. Katras kārtas uzvarētājam balva – grāmata.

Būsiat laipni gaidīti Balvu Centrālajā bibliotēkā! Atbildes gaidām līdz 1.septembrim.

Foto - No Balvu Novada muzeja arhīva.

Amerikāņu rakstnieks Marks Tvens teicis, ka "vienīgais veids, kā saglabāt savu veselību - ēst to, ko negribas, dzert to, kas nepatīk, un darīt to, ko ne visai gribas darīt." Ir arī mazāk radikāli paņēmieni, kaut vai, piemēram, raksta, ka "lai cilvēkam būtu laba veselība, viņam dienā nepieciešams vismaz 15 minūtes no sirds izmīties. Smieklī cilvēkam pieaudzē spārnus, lai gan dažreiz ir jāsaķer vēders un jākļūst līdz gridai. Taču tas ir veselīgi."

Jā, veselības saglabāšana un uzlabošana ir nocīpījusi cilvēku prātus gadsimtiem ilgi un turpina to darīt vēl joprojām.

Avotos rodama informācija, ka pirmie mediķi un medicīnas iestādes Balvu reģionā parādījušies 19. gs. 20. gados. Kopš tā brīža krietni daudz ir mainījies, attīstījies un pilnveidojies. Tāpēc šoreiz ieskatīsimies mūsu reģiona medicīnas pirmsākumos - kā viss sākās.

1. Kura mūsu puses pilsēta bija ārsta Johana Gustava Zelheima apmešanās un darba vieta 1821. gadā? **2.** Kas bija pirmais ārsts Balvos (1899.-1904.)? **3.** Kā telpās 1891.g. ierīkoja Viļakas slimnīcu? **4.** Kādiem nolūkiem 1929. g. sāka izmantot Balvu grāfa lopu muižu? **5.** Kur 1894.g. Ignācijs Rahunkovičs

atver pirmo aptieku reģionā? **6.** Kurā gadā tika dibināta Balvu aptieka? **7.** Kurā gadā ir dibināta Tilžas aptieka? **8.** Kas bija Viktors Lindenbergs? **9.** Kurā vietā atradās vecākā medicīnas iestāde Balvos, kur jau cara laikā darbojās ambulance? **10.** Kurā gadā tika uzcelta Balvu slimnīca?

6. kārtas pareizās atbildes

1. 25.Vispārējie Dziesmu un 15. Deju svētki; 2. 20. gs. 50. gadi, Pāvels Začs; 3. Anastasija Ločmele; 4. Ar mērķi piedalīties garīgās mūzikas svētkos, kas veltīti Katoļu jaunatnes Dziesmu svētku septiņdesmitgades atcerei Aglonā; 5. Nebēdājies! 6. "Rīka"; 5. "Atvasara"; 8. 1999.g.; 9. KAC senioru koris; 10. 16 kolektīvi.

Paldies par iesūtītajām atbildēm uz 6. kārtas jautājumiem V.Ločmelei, A.Mičulei, A.Naļivaiko, J.Usānam, A.Slišānam. Uzvarētāja ir Vija Ločmele.

Pēc balvas lūdzam uzvarētāju griezties Balvu Centrālās bibliotēkas Novadpētniecības lasītavā. Atbildes uz 7. kārtas jautājumiem tiek gaidītas Balvu Centrālajā bibliotēkā (Tirgus iela 7, Balvi, LV-4501) vai elektroniski uz e-pastu sarmite@balvurcb.lv.

Foto konkurss

Katra mēneša labākās fotogrāfijas autors saņems balvu. Fotogrāfijas var iesūtīt pa pastu – Balvi, Teātra ielā 8, LV-4501, vai elektroniski – vaduguns@apollo.lv. Pie foto obligāti norādāms vārds, uzvārds (vēlams - tālrunis).

Pele ar plastmasas piegaršu. Iesūtīja Daniels Kivkucāns

Kā senos laikos. Iesūtīja Daniels Kivkucāns no Balviem.

Plaisa kļūst lielāka un dziļāka

Latvijas politikā ierasts, ka pēc pašvaldību vēlēšanām, kad jau izkristalizēties ievēlēto deputātu sastāvs, politiskās kaislības norimst, jo pašvaldībās, atšķirībā no Saeimas, darbs virzīts uz daudz praktiskākiem un saimnieciskākiem jautājumiem. Visbiežāk jaunievēlētie novadu vadītāji, uzsākot darbu, uzsver, ka strādās vienotā komandā, nešķirojot cilvēkus savējos vai citādi domājošajos. Balvu novada domes sēdes gan liecina par ko citu, jo jau pirmajās tautas kalpu sanāksšanas reizēs novada domes priekšsēdētājs Andris Kazinovskis atzina, ka sežu zālē atrodas opozīcijas deputāti. Šī plaisa, kā uzskata deputāti Jānis Trupovnieks, Pēteris Kalniņš, Sandis Puks un Valdis Zeltkalns, ik dienu kļūst gan lielāka, gan dziļāka. Viņi griezās redakcijā, lai izteiktu savu viedokli par notiekošo. “Mēs tuvojamiem bezdibenim,” secina deputāti.

Kāpēc?

J.TRUPOVNIKS: -Paldies iedzīvotājiem, kuri atnāca uz pašvaldību vēlēšanām un izdarīja savu izvēli. Par mums, tā saukto opozīciju, un domē nepārstāvētajām partijām, kopsummā nobalsoja vairāk nekā trešā daļa vēlētajū. Tātad viņi ir izticējušies mums, ar mūsu palīdzību grib realizēt savas ieceres, domas un redzēt novada attīstību turpmākajos četros gados. Mums nav tiesību sēdēt un neko nedarīt, būt pasīviem klausītājiem. Gluži pretēji, mēs rikosimies un būsīsim aktīvi - gan komitejas, gan domes sēdēs, kā arī pārvaldes struktūru darba organizācijā. Muļķīgi un nepolitiski no domes vadības puses būtu ignorēt mūs atbalstošo iedzīvotāju gribu. Ne ar vienu vārdu neesam teikuši, ka nostājamies klajā opozīcijā. Drīzāk gribam redzēt novada darbu krietni vien citādāku, kur jautājumus skata un lemj pēc būtības, kur patiesi tiek ievēroti labas pārvaldības principi, kur cilvēki netiek nicināti. Nešaubos, ka plānoto darbu un projektu izstrādes, budžeta veidošanas procesā jānotiek domu apmaiņai, atklātām diskusijām, nevis šādi jautājumi jālemj ļoti šaurā, tikai “izredzēto” personu lokā - gluži kā masonu ložā!

Un kā ir šobrīd?

J.TRUPOVNIKS: -Padomājiet, ja, nākot uz domes sēdi, priekšsēdētājs lūdz Dieva svētību. Ar to es domāju notikumu, kad vienas kristīgās konfesijas mācītājs deva svētību jaunā sasaukuma deputātiem, taču domes vadība neuzskatīja par vajadzīgu uzaicināt visus ievēlētos deputātus, tostarp manus domubiedrus. Kazinovskis mums vienpersonīgi uzlicis “zīmogu”, pretnostatījis deputātu pret deputātu. Vai tāda ir vēlētajū griba? Pirms domes sēdēm nav pat pieklājīgas sasveicināšanās. Man jau sāk šķist, ka atsevišķus cilvēkus moka kompleksi. Šādā gadījumā var palīdzēt tikai speciālisti.

P.KALNIŅŠ: -Patiesi ļoti jūtams, ka šobrīd esam pastumti jeb nostumti malā, līdz ar to kolektīva produktīvu darbu tas vēl vairāk sarežģī. Tas, ka saka - mums nav konstruktīvu priekšlikumu - ir viens no priekšnoteikumiem, kas liecina par attieksmi pret “Latvijas Zaļo partiju” un “Vienotību”. Mūsu priekšlikums ir atrast kopēju valodu, nevis izstumt domājošus (profesionālus) cilvēkus no vadošiem amatiem. Šķiet divaini, ka cilvēkus vērtē pēc acu krāsas, respektīvi, kuru partiju pārstāv, nevis no tā, cik viņš ir profesionāls savā darbības jomā. Iepriekšējā sasaukumā tā nebija - Jānis Trupovnieks neatstāja malā nevienu. Tagad redzam, ko nozīmē vārdi bossings, autoritatīvs vadības stils un trīskāršā morāle.

V.ZELTKALNS: -Patīkami tas, ka ir iespēja sadarboties kaut vai tikai ar zaļo partiju. Mums ir daudz par ko runāt un diskutēt. Esmu izbrīnīts par zemnieku un zaļo deputātu savstarpējo attieksmi Balvos. Ja visā valstī šīs partijas lielākoties darbojas roku rokā, tad mūsu novadā zemnieki laulības nezin kāpēc noslēdza ar saskaņiešiem. Izskatās, ka zemnieki atdevuši varu “Saskaņas centram”. Es to nesaprotu un nespēju saprast. Paldies visiem vēlētajiem, kuri atbalstīja mani vēlēšanās. Tagad man ir iespēja izteikties, un es nebaidos to darīt. Gribu būt aktīvs deputāts un lemt par sava novada attīstību, nevis klusēt vai bēguļot.

No novada domes priekšsēdētāja Andra Kazinovska puses izskanējis viedoklis, ka Jūs pašī esat neaktīvi, nemeklējat kontaktus, neizsakāt priekšlikumus?

J.TRUPOVNIKS: -Tie ir klaji meli, ar kuriem no Kazinovska puses saskaros ne pirmo reizi! Atbilde uz jebkuru priekšlikumu no priekšsēdētāja mutes skan aptuveni šāda: “Mēs koalīcijā esam izlēmuši, un jūsu viedoklis nav svarīgs”

V.ZELTKALNS: -Nemaz negribu izteikties, cik daudz esmu

Vai viņi ir lieki? Četri Balvu novada domes deputāti - Jānis Trupovnieks, Pēteris Kalniņš, Sandis Puks un Valdis Zeltkalns - uzskata, ka novada vadība un tā saucamā pozīcija ignorē viņu domas un priekšlikumus.

runājis un griezies pie novada vadības. Nav jēgas to atkārtot, bet katrā ziņā mēs gribam strādāt. Jā, līdz vēlēšanām var notikt politiskas cīņas, tomēr jau otrajā dienā bija jāsežās pie galda un vadošajos amatos jāizvirza cilvēki, kuri ir profesionāļi. Izpildvara šobrīd *nevelk* tos uzdevumus, kas viņiem būtu jāpilda. Jāmaina attieksme. Ja dzīvosim pēc teiciena: “Es tev, tu man”, nekā laba nebūs. Tas nozīmē, ka radi, draugi un paziņas tiek pie amatiem, neskatoties uz to, vai viņi ir spējīgi strādāt konkrētajā amatā. Šāda piramīda agri vai vēlū sabruks, un lai nestāta pasakas, kas viss ir kārtībā.

P.KALNIŅŠ: -Veidojot jauno novada komandu, ar mums neviens nerunāja. Jānis centās vērsties pie kolēģiem, bet velti...

Pieļauju, ka zilonim nebūtu jāiet pie mušas?

P.KALNIŅŠ: -Jebkuru lietu var pasniegt citādāk. Piemēram, A.Kazinovskis gan pirms vēlēšanām, gan pēc tām stāsta, ka *zemnieki* uzbūvējuši ceļus, siltinājuši skolas utt. Bet tas notiek visā valstī. To nav darījis viens pats Kazinovskis vai *zemnieki*, bet visi deputāti vienotā komandā. Tā ir acu *aizmālēšana*, jo ikvienam normālam cilvēkam ir skaidrs, ka Kazinovskis nav tērējis savu naudu šo darbu paveikšanai. Viņš nav ieguldījis miljonus novada attīstībā. To darījam visi kopā! Cilvēki nav muļķi - visu redz un dzird.

V.ZELTKALNS: -Novada vadītāja pienākums ir strādāt sabiedrības labā, nevis kaut ko dalīt un ignorēt.

J.TRUPOVNIKS: -Kolēģi neliekuļo, ka esmu runājis un ticis ar visu partiju pārstāvjiem. Diemžēl neizdevās nodibināt kontaktus ar *zemnieku* pārstāvjiem, tostarp A.Kazinovski. Arī šobrīd zemnieku partijas pārstāvji pat neatbild uz telefona zvaniem. Vai tas ir gudri un atbildīgi no politiķu puses? Acīmredzot pēc vēlēšanām Kazinovskim viss bija skaidrs, kā tālāk vadīs un pārvaldīs novadu, nospriežot, ka 4 deputātu balsis ir mazsvarīgas tālāko plānu realizācijai. Šobrīd izveidojusies interesanta aina. Kādi tad ir koalīcijas biedri un atbalstītāji? Skaidrs, ka balsojumi liecina par esošo situāciju. Mans mērķis nav iedzīvotājiem stāstīt par savstarpējiem kašķiem, bet par novada domes darba organizāciju. Mani satrauc fakts, ka arī šogad, tāpat kā pērn, piemēram, nepārtraukti sasauca ārkārtas domes sēdes. 12 domes sēžu vietā pagājušajā gadā, piemēram, notika 21 sēde, tātad 9 - neplānotas.

Kāpēc tas satrauc?

J.TRUPOVNIKS: -Tas nozīmē, ka šajā sēdē atļauts izskatīt tikai tos jautājumus, kurus izvirzījuši deputāti, kuri vēlējas šo sēdi sasaukt. Nekādi papildus jautājumi nevar būt. Bieži vien ārkārtas sēdēs izskata budžeta grozījumus, par kuriem informācija pienāk pēdējā brīdī, turklāt vispārīga, bez detalizētiem un konkrētiem atšifrējumiem. Reāli darbojas balsošanas mašīna. Jā, un arī tad, ja no kāda darbinieka steidzami jāatbrīvojas.

S.PUKS: -Deputāti nevar sagatavoties darbam, ja informāciju uzzina trīs stundas pirms ārkārtas sēdes. Protams, jebkurš cilvēks plāno savu darba dienu un, ja saņem uzaicinājumu ierasties uz domes sēdi trīs līdz četras stundas pirms ārkārtas domes sēdes, tad ne vienmēr pilnībā varu iepazīties, kur nu vēl izstudēt lēmumprojektus, ja atrodos prom no dzīvesvietas, turklāt informācija par izskatāmo jautājumu ir nepilnīga. Dažkārt tā vien šķiet, ka svarīgi,

diskutējami jautājumi tiek virzīti izskatīšanai ārkārtas domes sēdēs, kaut gan ir bijusi iespēja jautājumu izskatīt gan attiecīgajā komitejā, gan domes sēdē.

J.TRUPOVNIKS: -Uzskatu, ka pie tik lielas darba intensitātes domē vajadzētu notikt divām komiteju un divām domes sēdēm mēnesī. Tas ļautu labāk sagatavoties gan deputātiem, gan speciālistiem, kuri lēmumprojektus sagatavo. Ātri un vienbalsīgi pieņemti lēmumi vienmēr radījuši bažas. Pašlaik baumu līmenī dzirdam, ka top projekts par esošā Balvu stadiona rekonstrukciju. Pilsētas domes laikā bija doma stadionu uzbūvēt pavisam citā vietā - pie Pelnupes, tādējādi veidojot sporta un atpūtas kompleksu ar plašām iespējām.

Tātad Jums kā deputātiem nav informācijas arī par iespējamo stadiona rekonstrukciju?

J.TRUPOVNIKS: -Nav. Tā kā objekta vērtība varētu būt 3 miljoni latu, tad izbrīna, ka par to nezina ne deputāti, ne novada iedzīvotāji. Gribu uzsvērt, ka Balvu pilsētā dzīvo 50% novada iedzīvotāju, tātad arī nodokļu maksātāju. Vai ar viņiem rēķinās? Jauki, ka Balvos rekonstruē ielas, bet ko no tā mēs kopumā iegūstam? Neredzu un nejutu cilvēkos cerību, kas saistīta ar darba iespējām tagad un nākotnē. Šodien, nākot uz redakciju, redzu, ka ielas pretējā pusē atrodas nevis vietējā uzņēmēja aptieka, bet “a Aptieka”. Tāpat pārdota ir centrālā aptieka un aptieka viesnīcā. Pat viens nepārdomāts lēmums noved pie tā, ka 2-3 uzņēmumos, kas bijuši vieni no lielākajiem nodokļu maksātājiem novadā, nu jau saimnieko svešie. Tāda nu ir rēderisma patiesā seja un persona. Tāpēc ir vajadzīga diskusija - katram jānāk ar savām iniciatīvām, domām, un nav jābaidās tās apspriest. Vienā no pēdējām komitejas un domes sēdēm izlēma jautājumu par ēkas Dzirnava ielā 1 likteni. Vecā sadzīves pakalpojumu ēka ezera krastā patiesi ir vidi degradējoša. Tomēr, padomājot, apsverot visas ‘par’ un ‘pret’, rodas jautājums, vai mums jānojauc arī metru biezie un 3 metrus augstie akmens mūri? Tā ir mūsu vēsture un muižas apbūves kompleksa sastāvdaļa! Neskatoties uz to, ātri un vienbalsīgi deputāti pieņēma lēmumu. Kas paliks? Zaļa plāva, uz kuras, iespējams, nākotnē uzbūvēsim kādu Eiropas standartiem atbilstošu ēku. Pieņemot šādu lēmumu, mēs atsakāmies saglabāt savu vēsturi un radīt vidi, kas ir daudz pievilcīgāka gan pašiem, gan novada ciemiņiem. Jāpiebilst - žēl, ka nojauc arī vecos stāļus Raiņa ielā. Arī šī ēka savulaik bija iekļauta muižas apbūves kompleksā. Vai mēs pārējo pilsētu vidū izcelsimies ar eiro būvēm, vai tomēr atradīsim kādu *rozīnīti* no senatnes, kuru mums nemaz nav tik daudz? Tāpat uztrauc, ka pilsētai joprojām nav sava pārvaldnieka. Katrā pagastā ir pagasta pārvaldnieks, kuram iedzīvotāji uzticas, pie kura nāk ar priekšlikumiem un sūdzībām. Balvi šajā ziņā atstāti pabērna lomā. Nešaubos, ka darba rezultāti būtu labāki, ja mainītos attieksme pret deputātiem, pašvaldības iestāžu vadītājiem, speciālistiem un arī iedzīvotājiem. Piekritu Pēterim, ka šobrīd novada vadība gandrīz vai sāk dalīt cilvēkus pēc ādas krāsas, ticības, politiskās piederības un valodas. Pārsteidz tik klajas neuzticības izteikšana atsevišķiem pašvaldības darbiniekiem un vērsšanās pret viņiem. Un cilvēki klusē - acīmredzot baidās. Baidās par savu nākotni, baidās par savu ģimeni. Kur vēl tālāk?

Par ko raksta kaimiņi

“Pilsoņu karš” Aizkrauklē

8.augustā Aizkrauklē, iekšpagalmā starp Jaunceltnes ielas 31. un 35.māju, iedzīvotāju sapulcē tikās divu pretējo “nometņu” iedzīvotāji – pensionāri pieprasa, lai no jauna izvietotās šūpoles tiktu aizvāktas vai pārceltas tālāk no mājas, bet māmiņas ar bērniem vēlas, lai tās paliktu turpat un bērniem būtu, kur spēlēties.

“Staburags”

Brauc vīrietis tramvajā. Iekāj sētniece ar slotu. Vīrietis indīgi: -Nu, kas ir, vai salūza?

“Latgales Laiks”

Kolbergi atklāj rotaļu un spēļu laukumu

Pagājušajā nedēļā Jaunalūksnes pagasta Kolbergi atklāja rotaļu un spēļu laukumu. Pirmie to iemēģināja populārie grāmatu varoņi Brālītis un Karlsons. Teatralizētā uzvedumā tika izspēlētas dažādas situācijas, kas varētu notikt, spēlējoties bērniem. Tādā veidā tika parādīts, ko drīkst un ko nedrīkst darīt rotaļu laukumā, lai atpūta nebeigtos ar traumām. Projekta kopējās izmaksas ir 9 269,81 lats, no kuriem publiskais finansējums ir 6 894,90 lati, bet 2 374,91 lats – Alūksnes novada pašvaldības līdzfinansējums.

“Malienas Ziņas”

Mīļākais pukojas: -Viss, pietiek! Man ir apnicis spēlēt otro vijoli!

Vīņa: -Pat nesāc! Priecājies, ka vispār vēl esi orķestrī!

“Ezerzeme”

Gotīnai atskrien triniši

Vecpiebalgas novada Dzērbenes pagasta zemnieku saimniecībā “Kalna-Brodi” augusts iesācies ar neparastu notikumu – gotīnai Paulai atskrējušas trīs telītes. “Kalna-Brodu” saimnieki priecājas, ka visi telēni ir sveiki un veseli. Govs atnesusies veiksmīgi un jūtas labi. Kā saka Ruta Ruņģe, kura “Kalna-Brodos” saimnieko kopā ar brāli Jāni Ruņģi, nevienam pirms tam nav bijusi doma, ka vienai govij atskries trīs telji. Paula atnākusi slaucama uz trešo laktāciju. “Paula ir parasta piena šķirņu krustojuma gov. Govi sēklojām mākslīgi. Augumā tā ir ne lielākā, tāpēc brīnos, ka telītes ir diezgan palielas. Gotīna turējās braši un varonīgi. Tas, ko tā paveica, ir tiešām brīnums,” domās dalās Ruta.

“Druva”

Grāmatu veikalā vīrietis jautā: -Vai jums ir grāmata “Kā kļūt bagātam piecos mēnešos”?

-Protams! Bet es jums iesaku nopirkt vēl vienu grāmata.

-Kādu?

-“Kriminālkodeks”.

“Vietējā”

Sākums 13.lpp.

Plaisa kļūst lielāka un dziļāka

Bet vai par to var pārnest?

J.TRUPOVNIEKS: -Un kāds ir Jūsu kā redaktora viedoklis? Vai dzīvojam feodālā valstī? Mēs esam tiktāl sadrumstaloti, ka nespējam apvienoties un paust savu viedokli. Iedzīt cilvēkos bailes, tas ir briesmīgākais, ko var izdarīt jebkurš vadītājs.

V.ZELTKALNS: -Varu ieguva, ko vēl vajag? Kāpēc jāaiztiek profesionāli cilvēki, kuri strādājuši gadiem ilgi.

Ir konkrēti fakti?

J.TRUPOVNIEKS: -Andra Kudrjavceva, Sandis Puks, Valda Vancāne, Iveta Tiltiņa...

S.PUKS: -Pie šī vadība stila, kad visi, tai skaitā iedzīvotāji, esam nosaukti par provinciāļiem, iespējas ir ierobežotas – vai nu klusēt un pakļauties diktātam, vai aiziet. Esmu uzdevis dažādus jautājumus, bet pilnvērtīgas atbildes nesaņēmu. Tas viennozīmīgi ir likuma pārkāpums, bet grūti cīnīties ar vējdzirnām, ja domes priekšsēdētājs ir tik labs draugs pašvaldību lietu ministram, ka ir ticis pat pirti. Nav zināms, kuras augsta ranga amatpersonas vēl tur ir pabijušas. Tas nozīmē, ka kādās darīšanās pastāv iespēja, ka šie kungji vienkārši izpalīdz mūsu bāleliņam. Vietā tautas paruna - ne ar klibu skrieties, ne bagātu tiesāties.

P.KALNIŅŠ: -Sākotnēji mums bija konstruktīvs priekšlikums, proti, par priekšsēdētāja vietnieku ievēlēt Jāni Trupovnieku. To pilnībā noraidīja.

S.PUKS: -Tāpat cilvēkus izbrīna politisko spēku salikums - zemnieki kopā ar “Saskaņas centru”. Uzskatu, netiek pārstāvētas ideoloģiski tuvākas nostādnes, jo primārie ir personīgie, tai skaitā savtīgie iemesli,

J.TRUPOVNIEKS: -Uztrauc arī budžeta veidošanas process. Attieksme, veidojot budžetu, ir tāda pati kā pret darbiniekiem – ir labās un sliktās iestādes, to vadītāji. Ja pavērtētu sporta un mūzikas skolas budžeta pieaugumu četros gados, šī informācija daudzus šokētu. To var teikt arī par Briezuciema un Bērzpils pagastu. Tas nav slikti, bet jābūt vienāda attieksmei pret visiem. To neievēro. Pagājušajā deputātu sasaukumā pēdējos budžeta grozījumos naudu iedalīja LZS biedru vadītājiem iestādēm un pagastiem.

P.KALNIŅŠ: -Mēs dzīvojam informācijas vakuumā.

S.PUKS: -Vai mūs kāds informē? Par to pašu KNAB vēstuli, kurā tiks domē noticis pārkāpums, runājot, deputāti informāciju uzzināja tikai vēlēšanu priekšvakarā, kaut gan vēstule saņemta, manuprāt, janvāra beigās.

J.TRUPOVNIEKS: -Vai vienmēr deputāti balso pēc savas sirdsapziņas, vai tikai

izpilda konkrētus balsošanas norādījumus, vai arī pieņem personisku lēmumu, balstoties uz vienpusēji pasniegtu informāciju? Trīs gados nav atbalstīts neviens mans priekšlikums, ko esmu izteicis. Nedomāju, ka esmu tik dumjš, ka visi priekšlikumi bija nepieņemami.

P.KALNIŅŠ: -Gribētos pajautāt, cik konstruktīvus priekšlikumus domē iesnieguši citi deputāti?

Vai, Jūsprāt, kaut kas mainīsies?

J.TRUPOVNIEKS: -Mans mērķis šodien nav gāzt vadību, bet atrast sapratni un izpratni. Ja tās nebūs, apakšas to nesapratis, un būs revolūcija.

V.ZELTKALNS: -Ja tā turpināsies, agri vai vēlū vadzīs lūzīs.

J.TRUPOVNIEKS: -Novada domes ēkā jāatrod viena telpa, kur deputāti varētu pieņemt iedzīvotājus. Jā, telpu atvēlēja muižas ēkas otrajā stāvā, uz kuru ved trepes, kur pat velns kāju nolauztu. It kā labi – ir galds, arī dators, bet vai tas ir ērti iedzīvotājiem, kā arī deputātiem, jo nereti jautājumus var atrisināt uzreiz pašvaldības ēkā. Vai jābaidās no četriem deputātiem? Nedrīkst liegt iespēju iedzīvotājiem tikt ar deputātiem un nepieciešamības gadījumā pieaicināt arī pašvaldības speciālistus.

V.ZELTKALNS: -Esmu kļuvis par deputātu, gribu strādāt, un punkts!

P.s. Balvu novada domes priekšsēdētājs Andris Kazinovskis, aicināts izteikt savas domas par četri deputātu teikto, no komentāra atturējās.

E.Gabranovs

Der zināt!

Viļakas iedzīvotāji izprot atkritumu šķirošanu

SIA “ZAAO” (ZAAO), novērtējot Viļakas novada iedzīvotāju izpratni par atkritumu šķirošanas nepieciešamību un prasmi to darīt pilnīgi pareizi, uzstādīs papildus šķirošanas konteinerus ārpus paredzētā plāna.

Šobrīd Viļakas novadā uzstādīti 13 iepakošanas un 12 stikla šķirošanas konteineri, kaut gan pēc atkritumu apsaimniekošanas plāna bija paredzēti tikai 10 EKO punktu izveide (katrā punktā konteineru pāris). Viļakas novada iedzīvotājiem mūsdienīga atkritumu šķirošana pieejama kopš šī gada jūlija, kad darbību administratīvajā teritorijā kā atkritumu apsaimniekotājs sāka ZAAO.

Šķirošanas atkritumu konteineri ir aplīmēti ar piktogrammām – vizuālu un rakstisku informāciju, kas palīdz saprast, kas ir konteineros metamie papīra, polietilēna, metāla un stikla atkritumi.

Atgādinām, ka, atkritumus šķirojot, tiek samazināts atkritumu poligonā noglabājamo atkritumu daudzums, tādējādi saudzējot Latvijas dabu. Tā ir arī katra iedzīvotāja iespēja samazināt sadzīves atkritumu izvešanas rēķinu, jo šķīrotu materiālu ZAAO izved bez maksas. ZAAO savāktos šķīrotos materiālus sagatavo un nodod otrreizējai pārstrādei, tādējādi atkritumi kļūst par izejvielu, no kuras atkal ražot jaunu preci.

EKO punktu adreses Viļakas novadā - Kupravas pagasts, Rūpnīcas 3b – abi konteineru veidi.

Medņevas pagasts, Semenova, “Pienenes” – abi konteineru veidi.

Šķilbēnu pagasts, Šķilbēni, laukums pie DUS un Rekova, Skolas 1a – abi konteineru veidi.

Vecumu pagasts, Borisova “Ābeļziedi” – abi konteineru veidi.

Žiguru pagasts, Viļakas 25b, un Kultūras 3a – abi konteineru veidi.

Viļaka: Baznīcas 38, Balvu 2, Eržepoles 64, Sporta 4a, Abrenes 19, Zemnieku 1 – abi konteineru veidi.

Ar 19.augustu Žiguru pagastā būs pieejami papildus iepakošanas konteineri Kultūras ielā 3a un Viļakas ielā 25b.

Zane Leimane,

SIA “ZAAO” sabiedrisko attiecību speciāliste

15.augusts. Ja esi iesācis kādu labu darbu un nevari vien to pabeigt, tad iespējams, ka tieši šodien Tev radīsies spīdoša ideja, kā šim ieilgušajam procesam pielikt punktu. Diskomfortu var radīt vecās muguras un vēnu vains.

16.augusts. Starojošā piektdiena starojošiem cilvēkiem. Par ko tad Tu tā starosi? Domāju, par to, ka šodien gūsi kādu labumu naudā, gaudā vai baudā.

17.augusts. Sestdiena, kurā dažiem nāksies atvadīties no cilvēka ar lielo burtu, kurš ar saviem darbiem būs atstājis paliekošas pēdas daudzu sirdīs. Neskumstiet un atcerieties, ka tādā dienā tiek pavadīti nemirstīgie, neatkarīgi no ieņemamā amata vai maciņa biezuma!

18.augusts. Gan Anniņai, gan Jānītim, gan daudziem citiem šodien atliks tik nopūsties un teikt: “Nepateicība ir pasaules alga!” Gaidīsim mīļu: “Paldies”, bet saņemsim: “Atšujies, Tev nelūzdu palīdzēt!” Neskumsti, jo visos laikos - dots devējam atdodas!

Pareģe Ilga

* Veiksmes un laika ziņu prognozi lasiet arī www.vaduguns.lv, tālr. 29365609

Nakts		Diena	
O 13.08	Skaidrs +14	Apmācies, lietus, pērkona negaiss +19	
T 14.08	Mazmākoņains, neliels lietus +13	Mazmākoņains, neliels lietus +18	
C 15.08	Mazmākoņains +13	Mākoņains, neliels lietus +18	
Pk 16.08	Skaidrs +12	Mazmākoņains, neliels lietus +19	

Iesaki Baltcom saviem draugiem!

Tavs draugs kļūst par Baltcom abonentu – Tu izmanto pakalpojumu vienu mēnesi **BEZ MAKSAS!**

Sīkāka informācija par pakalpojumiem, to pieejamību, ierīkošanu, izņemumiem un līguma noslēgšanas nosacījumiem ir pieejama, zvanot uz telefonu **67480000** un internetā vietnē www.baltcom.lv

Apsveikumi

Jums pirkstā šodien
Uzlikts zelta gredzens.
Tas nav tik vienkārši,
Kā dažbrīd šķiet,
Jo gadās - zelta gredzens nospiež,
Kad pienākas ar to diendienā iet.
Lai domas nerodas
To noņemt, noslēpt
Un tālāk ceļu nostaigāt bez tā,
Lai gredzens paliek pirkstā visu
mūžu
Un mirdzēt spēj pat dzīves vakarā.
Sveicam **Kristīni Ērmani** un **Gati Rundzānu**, kopīgo dzīves ceļu
uzsākot!

Vīļakas novada dome

Ik rītu mosties
Ar saules gaismu acīs,
Ar ziedu smaīdu sejā,
Ar putnu dziesmām ausīs,
Ar taureņu vieglumu domās,
Ar darāmiem darbiem rokās,
Ar dzīves mīlestību sirdī,
Ik rītu mosties
Un esi laimīgs.

60 rozes **Vilim Viksnam** no visas Tavas ģimenes!

ESF IZGLĪTĪBAS UN APMĀCĪBAS FONDĀS
EUROPA SAVIENĪBA
IZGLĪBĪBAS UN APMĀCĪBAS
VALDĪBAS

REGULĀCIJAS TAVĀ NĀKOTNĒ

Valsts izglītības attīstības aģentūra (VIAA)

aicina 17-25 gadus vecus jauniešus ar Eiropas atbalstu iegūt profesiju 1 vai 1,5 gadu laikā

Tā ir iespēja:

- mācīties bez maksas un saņemt stipendiju līdz 80 latiem;
- izvēlēties kādu no vairāk nekā 70 profesijām;
- mācīties kādā no profesionālās izglītības iestādēm visā Latvijā;
- jau prakses laikā saņemt darba piedāvājumu.

Mācību sākums - 2013.gada septembris.
Vairāk informācijas par kritērijiem un uzņemšanas datumiem - www.niid.lv.

Mācības nodrošina Eiropas Sociālā fonda projekts „Profesionālās izglītības programmu pamatprasmi un kompetenču apguve izglītības un profesionālās karjeras turpināšanai”, vienošanās Nr. 2010/02B4/1DP/1.2.1.1.3/10/PIA/VIAA/001

Veidosim kalendāru kopā!

Aicinām fotogrāfus kopā ar mums veidot nākamā gada krāsaino sienas kalendāru.

Ikvienu aicinām elektroniski iesūtīt 12 kvalitatīvas fotogrāfijas, un, iespējams, tieši jūsu foto rotās 2014.gada “Vaduguns” kalendāra lappuses. Sižets - pēc izvēles, tiesa, fotogrāfijām jāatbilst gadalaikiem.

Fotouzņēmumu autori, kuru foto izvēlēsimies 2014.gada kalendāram, saņems pārsteiguma balvas!

Fotogrāfijas gaidīsim līdz 8.septembrim. E-pasts: vaduguns@apollo.lv, edgarsgabranovs@inbox.lv

“Scandagra Latvija” iepērk graudus un rapsi par konkurētspējīgām cenām

AS “Rēzeknes Dzirnavnīeks” - Atbrīvošanas aleja 167, Rēzekne
AS “Jēkabpils Labība” - Birži, “Miķeļāni”, Salas p., Salas nov.
AS “Daugavpils Dzirnavnīeks” - Krīži 13, Daugavpils

Papildus informācijai kontaktējies ar Scandagras Latvija reģionālajiem pārstāvjiem pa tālr: 26119585, 26127228, 28323153

MAGNIFIQUE 3 GADU JUBILEJA!

16. augustā veikali Magnifique un x5 svinēs svētkus!

Piedāvāsim zemas cenas VISĀM PRECĒM, līdz pat - 50%, saldumus katram un izdevīgas akcijas!

Palutini sevi un iepērcies ar prieku!

Magnifique, Partizānu 21 x5, Tīngus 5

Latvijas Bīskopības Biedrības Balvu novada nodaļa, sadarbībā ar Balvu novada P/A Ziemeļlatgales Biznesa centru, aicina bīskopus 17. augustā plkst. 11.00 BALVU PILSĒTAS PARKĀ piedalīties medus konkursā “Garšīgākais Ziemeļlatgales medus”.

Parauga pieņemšana 17.augustā no plkst. 9.00 līdz 10.00, degustācija no plkst 11.00 līdz 14.00.

Informācija pa tālr. 29476435.

 <p>Indekss 3004</p> <p>IZDĀVĒJS</p> <p>SIA “BALVU VADUGUNS” Nodokļu maksātāju apliecības Nr. LV 43203002982</p>	<p>REDAKCIJAS ADRESE TEĀTRA IELĀ 8 BALVOS, LV-4501</p> <p>NORĒĶINU KONTS A.S. SEB BANKA BALVU FILIĀLĒ Nr. LV21 UNLA 0024 0004 6734 5, kods UNLALV2X</p> <p><small>Publicitāte materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli. Par faktu, skaitļu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstiem atbild to autori.</small></p>	<p>REKLĀMA, SLUDINĀJUMI</p> <p>I.Lauskiniece T. 64507018 26161959 FAKSS - 64522257</p>	<p>REDAKTORS E.GABRANOVŠ - T.64522534, 29360850 ŽURNĀLISTI: S.KARAVOIČIKA - T.64522126 Z.LOGINA, I.ZINKOVSKA - T.64520962 M.SPRUDZĀNE, I.TUŠINSKA - T.64522260 A.LOČMELIS - T.64520961 KOREKTORE S.GUGĀNE - T.64522126 GRĀMATVEDE S.BĒRZIŅA - T. 64507019 ŠOFERIS A.KIRSANOVŠ - T. 27870730 Tālrunis-autoatbildētājs - 64520961</p>	<p>e-pasts: vaduguns@apollo.lv mājas lapa: www.vaduguns.lv</p> <p>Datorsalikums- SIA “Balvu Vaduguns”, O.GABRANOVŠ Iespiests SIA “Latgales Druka”, Rēzeknē, Baznīcas 28 TIRĀŽA - 4115</p>
--	---	---	---	---